

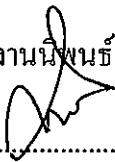
การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร
กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ.

หทัยพัชร สิงห์เดช

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ
วิทยาลัยพาณิชศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
เมษายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ หทัยพัชร สิงห์เดช ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... ประธาน

(ดร.นนท์ สहाยา)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

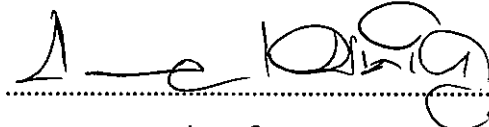
..... ประธาน

(ดร.นนท์ สहाยา)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

..... กรรมการ

(ดร.นพดล เฉยประเสริฐ)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 26 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.นนท์ สหยา อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช และ ดร.นพดล เดชประเสริฐ กรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณความอนุเคราะห์จาก พล.ต. ดร.ธนัญฐ์ ยังเฟื่องมนต์ ดร.ชาญวิทย์ ไกรฤกษ์ ดร.มาฆะ ภูจินดา ที่รับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระของข้อคำถามในครั้งนี้ และข้าราชการของสำนักงาน ก.พ. ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณมารดาของข้าพเจ้า เพื่อนร่วมรุ่นหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ มหาวิทยาลัยบูรพา ศูนย์การศึกษานนทบุรี รุ่นที่ 21 ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาด้วยกัน และเป็นกำลังใจในการทำงานนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

หทัยพัชร สิงหนเดช

56720066: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; บธ.ม. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: การสื่อสารภายในองค์กร/ ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้

หทัยพัชร สิงห์เดช: การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร
กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ.
(INTERNAL COMMUNICATION AFFECTING PERSONAL CHARACTERISTICS OF
RECEIVERS, A CASE STUDY OF THE COMMUNICATION OF CIVIL SERVICE ACT,
B.E. 2551 IN OFFICE OF THE CIVIL SERVICE COMMISSION) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์:
นนท์ สหายา, บธ.ค., 116 หน้า, ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะกลุ่มประชากรศาสตร์กับปัจจัยลักษณะ
ประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. และเพื่อศึกษาการสื่อสารพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน
ก.พ.

ผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย เกี่ยวกับผู้สื่อสาร ภาพรวมพบว่า
อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับสาร ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับสื่อ ภาพรวมพบว่า
อยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ปัจจัยลักษณะ
ประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า ด้านประสบการณ์ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ด้านสติปัญญา ภาพรวมพบว่า
อยู่ในระดับมาก ด้านการสังเกตพิจารณา ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสนใจ
และตั้งใจ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านคุณภาพจิตใจ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับ
มากที่สุด ด้านการคาดหวัง ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ด้านบุคลิกภาพรวม ภาพรวมพบว่า
อยู่ในระดับมาก

จากการทดสอบสมมติฐานอธิบายได้ว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2551 ในภาพรวม ด้านผู้สื่อสาร มีอิทธิพลมากที่สุดต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้
รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมและด้านสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้
ในสำนักงาน ก.พ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

56720066 : MAJOR: PUBLIC MANAGEMENT; M.B.A. (PUBLIC MANAGEMENT)

KEYWORDS: INTERNAL COMMUNICATION/ PERSONAL CHARACTERISTICS OF
RECEIVERS

HATHAIPAT SINGHADECH: INTERNAL COMMUNICATION AFFECTING
PERSONAL CHARACTERISTICS OF RECEIVERS, A CASE STUDY OF THE
COMMUNICATION OF CIVIL SERVICE ACT, B.E. 2551 IN OFFICE OF THE CIVIL SERVICE
COMMISSION. ADVISOR: NONT SAHAYA, PH.D., 116 P. 2016.

The research attempts to study the communication of Civil Service Act, B.E. 2551 influencing on personal characteristics of receivers in Office of the Civil Service Commission. The subjects in this study were 250 officials from 14 offices/ institutes/ centers in total (except Office of Educational Affairs). The research instruments consist of questionnaires asking about personal factors from the subjects, the communication of Civil Service Act, B.E. 2551, and the personal characteristics of receivers. The statistics computer software program was used to analyze for basic statistics whereas the test of the hypothesis was conducted using Multiple Regression Analysis.

The findings reveal that the communication of Civil Service Act, B.E. 2551 in overall was at the high level. In addition, when considering in each aspect about receivers, it was found that the text in the overall was at moderate level whilst the circumstances in overall was at high level.

The study on the personal characteristics of receivers in Office of the Civil Service Commission in overall was at the high level. When considering in each aspect, it was found that the experience in overall was at the high level, the intelligence in overall was at the high level, the observation in overall was at the high level, the interest and attention in overall was at the highest level, the mental quality in overall was at the highest level, the expectation in overall was at the high level, and the personality in overall was at the high level.

It was found from the test of hypothesis that the communication of Civil Service Act, B.E. 2551 in overall of receiver aspect had the strongest influence on personal characteristics of the receivers. The lower ranks were the circumstance, the text, respectively at the statistically significant level of confidence interval of 0.05. Therefore, Office of the Civil Service Commission should emphasize more on the receivers as this factor influenced the personal characteristics of receivers in Office of the Civil Service Commission the most.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดทฤษฎีการสื่อสาร.....	6
แนวคิดทฤษฎีการรับรู้.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	19
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
วิธีการที่ใช้ในการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
ขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	68
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	89
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก.....	94
ภาคผนวก ข.....	102
ภาคผนวก ค.....	111
ภาคผนวก ง.....	114
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	116

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1	วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร..... 7
3-1	รายละเอียดของข้าราชการสำนักงาน ก.พ..... 20
3-2	รายละเอียดของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย..... 22
3-3	โครงสร้างของแบบสอบถาม..... 24
4-1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ..... 28
4-2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ..... 28
4-3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา..... 29
4-4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน..... 29
4-5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับตำแหน่ง..... 30
4-6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุราชการ/ อายุงาน..... 30
4-7	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหน่วยงาน (สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์)..... 31
4-8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านผู้สื่อสาร..... 33
4-9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านสาร..... 34
4-10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อม..... 35
4-11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในภาพรวม..... 36
4-12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านประสิทธิภาพ..... 36
4-13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านสติปัญญา..... 37
4-14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านการสังเกตพิจารณา..... 38
4-15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านความสนใจและตั้งใจ..... 38
4-16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านคุณภาพจิตใจ..... 39
4-17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านการคาดหวัง..... 40
4-18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านบุคลิกภาพรวม..... 41
4-19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้..... 42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-20 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์).....	44
4-21 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา).....	47
4-22 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา).....	50
4-23 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ).....	53
4-24 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ).....	56
4-25 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง).....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-26 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม).....	62
4-27 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม).....	65
4-28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.1-1.7 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. แยกเป็นรายด้าน.....	68
4-29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.8 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.	70
ตารางภาคผนวก ก-1 การตรวจสอบค่าความสอดคล้องของข้อความจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน.....	95
ตารางภาคผนวก ค-1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม เป็นรายข้อ.....	112
ตารางภาคผนวก ง-1 เปรียบเทียบสถิติการตอบข้อหาหรือระหว่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551.....	115

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
5-1 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.....	77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินการบูรณาการแก้ไขกฎหมายของทุกส่วนราชการ เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน และเพื่อผลักดันให้กฎหมายมีผลบังคับใช้ได้โดยรวดเร็ว ซึ่งแบ่งกรอบกฎหมายที่จะนำมาพิจารณาเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มกฎหมายที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง 2) กลุ่มกฎหมายที่ตั้งอยู่ในกระบวนการนิติบัญญัติ และ 3) กลุ่มกฎหมายที่ส่วนราชการอยู่ระหว่างการเตรียมการหรือการศึกษากฎหมาย และ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งมีผลใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2551 และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2557 ถือได้ว่าอยู่ในกลุ่มกฎหมายที่ 3 ดังกล่าว ซึ่งแม้จะได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมไปแล้วหนึ่งครั้ง แต่กฎหมายฉบับดังกล่าวก็ยังมีประเด็นและข้อสังเกตอื่น ๆ อีกบางประการ ที่อยู่ระหว่างดำเนินการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขปรับปรุงในโอกาสต่อไป ทั้งนี้เพื่อป้องกันข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ประกอบกับที่ผ่านมา นับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับจนถึงปัจจุบัน ปรากฏว่ามีประเด็นปัญหาและข้อหารือเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหรือภายในสำนักงาน ก.พ. อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงมีข้อสังเกตว่า ประเด็นปัญหาหรือข้อขัดข้องเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสาเหตุส่วนหนึ่งอาจเกิดขึ้นเพราะปัญหาในเรื่องการสื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ระหว่างผู้สื่อสารและผู้รับสาร โดยจากการศึกษาเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาสำคัญที่เป็นตัวกำหนดการรับรู้ของบุคคล คือ เงื่อนไข (Condition) ซึ่งผู้รับสารแต่ละคนจะมีการตอบสนองต่างกัน เนื่องจากลักษณะความแตกต่างของบุคคล (พัชนี เขจรธยา, 2534 หน้า 125) ได้แก่ ประสบการณ์เดิม (Past experience) สติปัญญาหรือความเฉลียวฉลาด (Intelligence) การสังเกตพิจารณา (Observation) ความสนใจและตั้งใจ (Interest and attention) คุณภาพของจิตใจขณะรับรู้ (Mental quality) การคาดหวัง (Expectation) บุคลิกภาพรวม (Personality) (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2556 หน้า 77-90) ประกอบกับเมื่อได้ศึกษาผลการวิจัย เรื่องปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครพนม พบว่า ปัจจัยเชิงจิตวิทยาบางประการที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผู้บริหาร

มีปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการรับรู้สูงกว่าครูผู้สอน ผู้วิจัยจึงเห็นว่านอกจากการสื่อสารองค์กรที่มีประสิทธิภาพแล้วปัจจัยด้านลักษณะประจำตัวของบุคคลยังมีอิทธิพลต่อการรับรู้ภายในองค์กรด้วย สำหรับการสื่อสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 สำนักงาน ก.พ. โดยสำนัก/สถาบัน/ศูนย์ ได้มีการสื่อข้อความระหว่างบุคคลในองค์กร ทั้งในหน่วยงานเดียวกันและระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ รวมถึงการติดต่อสื่อสารกับองค์กรและบุคคลภายนอก โดยมีลักษณะเป็นการสื่อสารจากระดับผู้ได้บังคับบัญชาไปยังผู้บังคับบัญชา (Upward communication) การสื่อสารจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ได้บังคับบัญชา (Downward communication) และการสื่อสารระหว่างคนทำงานในองค์กรเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นเพื่อนร่วมงานในแผนกเดียวกันหรือต่างแผนกกัน (Horizontal communication) อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2555 หน้า 103, 116-119) มาโดยตลอด แต่ในส่วนของลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของสำนักงาน ก.พ. นั้น ยังไม่พบข้อมูลที่ปรากฏชัดว่า การสื่อสารดังกล่าวมีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. อย่างไร

ผู้วิจัยจึงเห็นควรศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษาการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ. เพื่อทราบถึงแนวทางการสื่อสารที่จะส่งผลกระทบต่อลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ภายในองค์กรได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีผลต่อการรับรู้ตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแวดล้อมอื่น ซึ่งผลการวิจัยจะสะท้อนกลับไปยังผู้บริหารองค์กร ผู้สื่อสารภายในองค์กรและข้าราชการในสำนักงาน ก.พ. ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายฉบับดังกล่าวว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับสารหรือผู้รับรู้ด้านใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อความรู้ ความเข้าใจ เข้าถึงสาระสำคัญวัตถุประสงค์ และเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ และมูลเหตุปัจจัยของปัญหาในการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวมาจากปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. หรือสภาวะการณ์อื่นใดหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนทางการสื่อสารเชิงรุกภายในองค์กร และสร้างการรับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานให้สามารถเข้าถึงผู้ปฏิบัติงานด้านบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล พร้อมสร้างกำลังคนคุณภาพขึ้น เพื่อทดแทนกำลังคนที่กำลังจะเกษียณอายุในอนาคตต่อไป

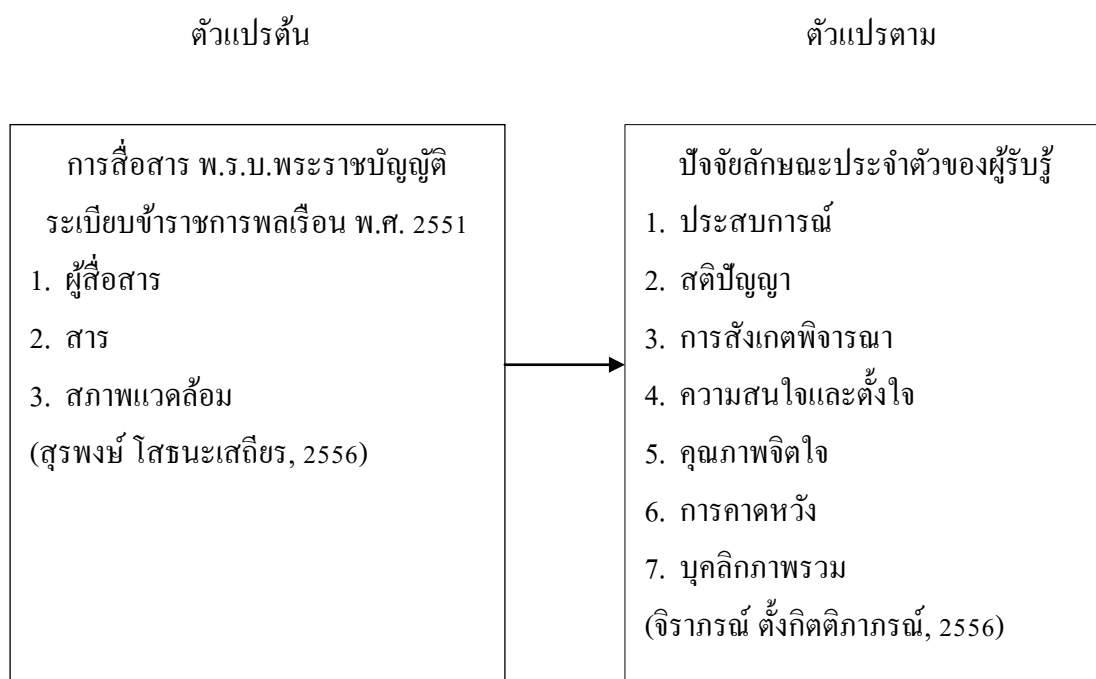
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.

สมมติฐานของการวิจัย

การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อใช้เป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าและวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้สำนักงาน ก.พ. และส่วนราชการอื่น รวมถึงผู้ที่มีหน้าที่ในการวางแผนพัฒนาองค์กรและการสื่อสารองค์กรต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ข้าราชการในสำนักงาน ก.พ. จำนวน 608 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการในสำนักงาน ก.พ. จำนวน 250 คน จากทุกสำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์ จำนวน 14 แห่ง (ยกเว้น สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศ)

ขอบเขตของพื้นที่

สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตของเนื้อหา

ทำการศึกษาในเรื่องการสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ.

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาวิจัยตั้งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2558-มกราคม พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสื่อสาร หมายถึง การถ่ายโอนความหมาย (Meaning transfer) ระหว่างผู้สื่อสาร (Communicators/ Communications) มีขอบเขต ประกอบด้วย ผู้สื่อสาร สารสื่อ และสภาพแวดล้อม ผู้สื่อสาร หมายถึง สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์ ในสำนักงาน ก.พ. และกลุ่มสื่อสารองค์กร ผู้ที่กระทำการส่ง-รับสารต่อกัน รวมถึงผู้ส่งสารและผู้รับสารในขณะเดียวกัน

สาร หมายถึง การแลกเปลี่ยนกรอบความคิดโดยผ่านภาษาทั้งวัจนภาษาบัญญัติ ที่ประกอบด้วยคำพูดหรือการเขียน รวมความถึงอวัจนภาษาอีกด้วย สารจึงเป็นตัวแทนของปรากฏการณ์ที่มนุษย์ผลิตขึ้น เพื่อใช้สื่อสารระหว่างกัน (ในการวิจัยนี้ สาร คือ พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551)

สภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพภายนอกของสิ่งที่ศึกษาในโลก สังคม ฉะนั้นสภาพแวดล้อม ทางกายภาพหรือวัตถุที่อยู่โดยรอบ เช่น สังคม การเมือง เศรษฐกิจ นวัตกรรม ซึ่งสภาพแวดล้อม ที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน คือ เทคโนโลยีหรือวิทยาการทางการสื่อสารและปรากฏการณ์ที่อยู่รอบตัวเรา ซึ่งมีความหมายต่อกระบวนการสื่อสาร โดยเฉพาะการแปลความหมายของผู้ส่งสาร และผู้รับสาร

ปัจจัยลักษณะประจำตัว หมายถึง ประสบการณ์สติปัญญาการสังเกตพิจารณาความสนใจ และตั้งใจคุณภาพจิตใจการคาดหวังบุคลิกภาพรวม

ผู้รับรู้ หมายถึง ผู้รับรู้สิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยอวัยวะรับสัมผัส (Sense organs) เพื่อไปสู่กระบวนการของการรับรู้ และแปลความหมายของสิ่งที่รับสัมผัส โดยอาศัยประสบการณ์เดิม

ประสบการณ์ หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์ที่หลากหลายมากกว่าจะมีความสามารถในการรับรู้ได้ดีกว่าและถูกต้องมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย

สติปัญญา หมายถึง การสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าและเร็วกว่า เนื่องจากผู้ที่มีสติปัญญาสูงกว่าจะมีความสามารถในการจำหรือบันทึกข้อมูลที่เรียนรู้มาได้ดีกว่าการมีสติปัญญาต่ำกว่า

การสังเกตพิจารณา หมายถึง การรับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ละเอียดและแม่นยำกว่า เนื่องจากผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณาจะรับรู้ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ช่างสังเกตพิจารณา

ความสนใจและตั้งใจ หมายถึง ลักษณะของผู้ที่ที่มีความสนใจและสังเกตพิจารณาสิ่งนั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วน จะช่วยให้การแปลความหมายได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

คุณภาพจิตใจ หมายถึง ลักษณะของผู้ที่มีจิตใจไม่แจ่มใส หนี้อยอ่อน หมกมุ่นใจ อารมณ์ขุ่นมัว และผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใส กระชุ่มกระชวย และมีจิตใจปลอดโปร่ง ย่อมส่งผลต่อสมมติสติปัญญา และการแปลความหมายของอาการสัมผัสอย่างถูกต้องแม่นยำแตกต่างกัน

การคาดหวัง หมายถึง ลักษณะของผู้ที่มีความคาดหวังมักมีความพร้อมที่จะเลือกรับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งตามลักษณะนิสัยประจำตัวหรือสิ่งที่คาดหวัง

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพยึดหยุ่นจะมีผลทำให้การรับรู้สิ่งของหรือวัตถุได้ดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแข็งเกร็ง หนักแน่น หรือยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หมายถึง กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ข้าราชการ หมายถึง ข้าราชการสำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี

องค์กร หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือเรียกโดยย่อว่า สำนักงาน ก.พ.

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ. มีดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีการสื่อสาร
2. แนวคิดทฤษฎีการรับรู้
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีการสื่อสาร

ทฤษฎีการสื่อสารของ Charles E. Osgood

ผู้เป็นต้นคิดแบบจำลองเชิงวงกลม และ Wilbur Schramm เขาชี้ให้เห็นว่า ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารต่างก็มีหน้าที่ในการเข้ารหัส การถอดรหัส และการตีความ ซึ่งแบบจำลองของเขามีทั้งหมด 3 แบบ คือ แบบที่ 1 แหล่งสารทำการเข้ารหัสสารเพื่อเป็นสัญญาณไปยังจุดหมายปลายทาง ซึ่งจะทำการถอดรหัสสารที่ได้รับมา แบบที่ 2 เน้นประสบการณ์ร่วม ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร และแบบที่ 3 เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร (กาญจนา มีศิลปวิภักย์, 2553 หน้า 33-34)

ทฤษฎีการสื่อสาร SMCR ของ David K. Berlo

เขาเสนอแนวความคิดว่าผู้ส่งสาร คือ บุคคล ซึ่งเป็นผู้เริ่มต้นการสื่อสาร ทำหน้าที่ในการเข้ารหัสสาร ซึ่งจำเป็นต้องมีคุณสมบัติทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ทักษะในการสื่อสาร ทักษะความรู้ ระบบสังคม ระบบวัฒนธรรม เขาเสนอแบบจำลองการสื่อสาร มีส่วนประกอบพื้นฐานสำคัญ 6 ประการด้วยกัน คือ ต้นแหล่งสาร ผู้เข้ารหัส สาร ช่องทาง ผู้ถอดรหัส และผู้รับสาร และ SMCR โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางของสาร และผู้รับสาร (กาญจนา มีศิลปวิภักย์, 2553, หน้า 32)

ทฤษฎีการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรงของ Shannon และ Weaver

เขาได้สร้างแบบจำลองการสื่อสารเชิงทฤษฎีคณิตศาสตร์ มีองค์ประกอบ คือ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางของสาร และผู้รับสาร แต่สัญญาณที่ถูกส่งไปจะถูกแทรกแซงจากสิ่งรบกวนในช่องทางของสาร ทำให้เกิดอุปสรรคที่ส่งผลให้ข้อความของสารบิดเบือนไปจากเดิม ได้แก่ วัตถุประสงค์ ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร และปฏิกริยาสะท้อนกลับ (กาญจนา มีศิลปวิภักย์, 2553, หน้า 32; พงษ์ วิเศษสังข์, 2552, หน้า 21-22)

ทฤษฎีระบบราชการ (Weber's theory of bureaucracy)

Weber กล่าวว่า ทฤษฎีผู้สื่อสารในระดับองค์การเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างหน้าที่ การบริหารจัดการ และวัฒนธรรมองค์การ เนื่องจากการสื่อสารในองค์การไม่สามารถดำเนินการโดยไม่มีแนวทางการบริหาร ซึ่งเปรียบเสมือนสื่อที่พาสารไป สารในโครงสร้างขององค์การเปรียบเสมือนกฎ กติกา และสวัสดิการ การประสานคนโดยสารที่ผ่านโครงสร้างทางการบริหารขององค์การ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2556, หน้า 143-144)

ทฤษฎีสารที่ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารขององค์การ (Organization information theory)

มีความสำคัญเพื่อใช้ในการเตรียมพร้อมในการเปลี่ยนแปลงขององค์การ ซึ่งวัฏจักรการสื่อสารที่ดีต้องช่วยลดความไม่แน่นอนของข้อมูลข่าวสารด้วยการเพิ่มข้อมูลข่าวสารเข้าไปผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคลมากขึ้น โดยประกาศกฎ กติกา ให้เกิดการรู้สึกตื่นตัวและเข้าใจในสถานการณ์ และเกิดการคัดเลือกสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อขจัดความสงสัยไม่แน่นอนให้หมดไป แล้วจึงจดจำ สะสมไว้มาใช้เมื่อต้องการในห้วงค์กรบรรลุเป้าหมาย (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2556, หน้า 226-235)

กาญจนา มีศิลป์วิภักย์ (2553, หน้า 1, 9-13) ให้ความหมายว่า การสื่อสารมีทั้งมีความหมายชัดเจนและไม่ชัดเจนและแตกต่างกันออกไป ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร ข้อมูลหรือข่าวสาร ช่องทางของการสื่อสาร การสื่อสาร จึงหมายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งที่เป็นเชิงวัจนะ ได้แก่ ภาษาพูดและภาษาเขียน และเชิงอวัจนะ ได้แก่ ศิลปะ สี คนตรี ฯลฯ รวมถึงพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น การโบกมือ การยิ้ม การยักคิ้ว ถึงแม้ว่าผู้แสดงพฤติกรรมนั้นจะไม่มีเจตนาสื่อสารก็ตาม เป็นเครื่องมือ ซึ่งปัจจัยสำคัญในชีวิตมนุษย์เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของตนเองและเพื่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วย ซึ่งผู้ส่งสารและผู้รับสารต้องมีวัตถุประสงค์ไปในแนวทางเดียวกัน

ตารางที่ 2-1 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

ผู้ส่งสาร	ผู้รับสาร
ต้องการแจ้งให้ทราบ (To inform)	เพื่อทราบ (To understand)
เพื่อให้การศึกษา (To teach or to educate)	เพื่อเรียนรู้ (To learn)
เพื่อชักจูง (To propose or to persuade)	เพื่อการตัดสินใจ (To decide)
เพื่อความบันเทิง (To entertain)	เพื่อหาความพอใจ (To enjoy)

ณัฐพันธ์ เจริญนนท์ (2551, หน้า 178, 192) ให้ความหมายว่า การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสาร คือ ผู้เริ่มการติดต่อสื่อสาร ไปยังบุคคลอื่น การใส่รหัส คือ ผู้ส่งจะพยายามเลือกใช้สัญลักษณ์ที่ผู้รับ เข้าใจความหมายร่วมกัน ข่าวสาร คือ สิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการให้บุคคลอื่นทราบ ผ่านไปยังช่องทาง การสื่อสาร คือ วิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยการถอดรหัส คือ การแปลงจากรูปสัญลักษณ์ ไปเป็นรูปแบบที่ผู้รับเข้าใจต่อไปยังผู้รับสาร คือ บุคคลที่รับข่าวสารของผู้ส่งสารสุดท้าย และข้อมูล ย้อนกลับ คือ ปฏิกริยาตอบรับของผู้รับสาร โดยวัตถุประสงค์ของการติดต่อสื่อสารในองค์กร คือ เพื่อเป็นการแจ้งข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างความเชื่อถือ เพื่อต่อยอดความเชื่อถือ และเพื่อให้ปฏิบัติตาม ทั้งนี้ ข่าวสารที่ได้จากการถอดรหัสอาจถูกปัจจัยรบกวนทำความสับสนให้กับการติดต่อสื่อสารได้ ในทุกขั้นตอน

ธนวรรษ ตั้งสินทรัพย์ศิริ (2550, หน้า 201, 203-204) ให้ความหมายว่า การติดต่อสื่อสาร เป็นการสื่อความหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึก ความคิดเห็นจากบุคคลหนึ่งไปยังอีก บุคคลหนึ่ง ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจหรือเป็นกระบวนการที่ผู้ส่งสาร (ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล กลุ่ม หรือองค์กร) ได้ส่งข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสาร (ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล กลุ่ม หรือองค์กร) ซึ่งทำให้เกิดการถ่ายทอดความหมายและการทำความเข้าใจความหมาย หรือเป็นการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ส่วนการติดต่อสื่อสารในองค์กร เป็นกระบวนการ ติดต่อสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสมาชิกภายในองค์กร ประกอบด้วย การติดต่อสื่อสาร จากบนลงล่าง การติดต่อสื่อสารจากล่างขึ้นบน การติดต่อสื่อสารในแนวนอนหรือการติดต่อสื่อสาร ในระดับเดียวกัน ซึ่งมีบทบาทหน้าที่สำคัญ 4 ประการ คือ การควบคุม การจูงใจ การแสดงออก ด้านอารมณ์ และการให้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งช่วยให้องค์กรได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ

พงษ์ วิเศษสังข์ (2552, หน้า 2, 7) ให้ความหมายว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการ แลกเปลี่ยนสัญลักษณ์ ทั้งในรูปของวจนภาษาและอวจนภาษาระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่เหมือนกันในความหมายอันจะมีผลต่อพฤติกรรม โดยผ่านช่องทาง การสื่อสารเพื่อให้เกิดความหมายร่วมระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร แต่เนื่องจากความหมายของ สัญลักษณ์ขึ้นอยู่กับบริบท อารมณ์ และภูมิหลังของบุคคลคนนั้น ไม่ว่าจะเป็นสภาพสังคมและ ประสบการณ์และความรู้สึกภายหลังการส่งสารออกไปแล้วย่อมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือ แก้ไขได้

วิเชียร วิทษอุดม (2556, หน้า 12-1, 12-11-12-14) ให้ความหมายว่า การติดต่อสื่อสาร คือ กระบวนการหนึ่งของการบริหารงาน การเชื่อมบุคคลในองค์กรให้มีความเข้าใจตรงกัน

ในอุดมการณ์การปฏิบัติงานในองค์กร ซึ่งองค์ประกอบของการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ ผู้ส่งข่าวสาร ผู้รับข่าวสาร ข่าวสาร สื่อ

วิภาดา คูปตานนท์ (2551, หน้า 236, 242-246) ให้ความหมายว่า การติดต่อสื่อสาร เป็นพาหนะที่จะนำให้กระบวนการบริหารงานประสานเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบของการติดต่อสื่อสารในองค์กร ได้แก่ การสื่อสารระหว่างบุคคลและการสื่อสารของกลุ่ม ซึ่งการสื่อสารภายในองค์กรมี 2 ลักษณะ คือ การสื่อสารอย่างเป็นทางการและการสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2552, หน้า 269) ให้ความหมายว่า การติดต่อสื่อสาร คือ การเคลื่อนย้ายหรือส่งผ่านข่าวสาร ข้อมูล หรือความหมายบางอย่างของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันหรือเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างตามที่ต้องการ ซึ่งอาจใช้ภาษาหรือไม่ใช้ภาษาก็ได้

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2556) ให้ความหมายว่า การสื่อสาร คือ การถ่ายโอนความหมายระหว่างผู้สื่อสาร และช่วยให้เข้าใจบทบาทของการสื่อสารได้โดยง่าย ซึ่งขอบเขตของการสื่อสารประกอบด้วย

1. ผู้สื่อสาร หมายถึง ผู้ที่กระทำการส่ง-รับสารต่อกัน รวมถึงผู้ส่งสารและผู้รับสาร ในขณะเดียวกัน แต่ทฤษฎีส่วนใหญ่มักเน้นถึงบทบาทของผู้ส่งสารมากกว่า ซึ่งผู้สื่อสารที่สื่อสารไปมาระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารอาจมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันหลายระดับ ดังนี้

1.1 การสื่อสารภายในบุคคล เป็นการสื่อสารที่ผูกกับตัวเองหรือเป็นความคิดเชื่อมโยงกับทางจิตวิทยา ส่วนการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารระหว่างคนสองคน ซึ่งอาจใช้สื่อในการติดต่อระหว่างกัน

1.2 การสื่อสารกลุ่มย่อย เป็นการสื่อสารของกลุ่มบุคคล ซึ่งกลุ่มบุคคลจะมีจำนวนเท่าใดก็ตามแต่ต้องมีขนาดไม่เกินกว่าการติดต่อแบบซึ่งหน้า ส่วนใหญ่มีขนาดตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จนถึง 10 คน

1.3 การสื่อสารองค์กร เป็นการสื่อสารของกลุ่มที่เป็นทางการที่มีการจัดตั้งเป็นหน่วยงาน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยสายการบังคับบัญชา ทิศทางการไหลของข้อมูลข่าวสาร ความเป็นทางการและไม่เป็นทางการในการสื่อสาร และการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรทั้งในแง่ของการสั่งงานและการปฏิบัติงาน

1.4 การสื่อสารสาธารณะ เป็นการสื่อสารระบบปิด แม้ผู้รับสารจะมีจำนวนมาก แต่ผู้ส่งสารก็ทราบในการเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างแน่นอน เนื่องจากผู้รับสารเป็นกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในพื้นที่ที่รับทราบของผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นการรับส่งสารไปยังคนกลุ่มใหญ่ ซึ่งไม่สามารถกำหนด

จำนวนที่แน่นอนได้ จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือช่วยในการสื่อสาร เช่น เครื่องขยายเสียง จดหมายตรง ป้ายข้างทาง SMS หรืออีเมล เป็นต้น

1.5 การสื่อสารมวลชน เป็นการสื่อสารระบบเปิด ผู้ส่งสารไม่ทราบว่าผู้รับสาร อยู่ตรงไหนสารที่ส่งไป กระจายไปทั่วขึ้นอยู่กับผู้รับสารพอใจที่จะรับหรือไม่ เช่น สื่อมวลชน โดยเฉพาะ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และโทรทัศน์ เป็นต้น

2. สาร หมายถึง การแลกเปลี่ยนกรอบความคิดโดยผ่านภาษาทั้งวัจนภาษาสัญลักษณ์ ที่ประกอบด้วย คำพูดหรือการเขียน รวมความถึงอวัจนภาษาอีกด้วย สารจึงเป็นตัวแทนของ ปรากฏการณ์ที่มนุษย์ผลิตขึ้นเพื่อใช้สื่อสารระหว่างกัน

3. สื่อ หมายถึง การส่งสารไปยังผู้รับสารที่ไม่อยู่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ รับรู้ด้วย ผู้รับสารจึงเป็นเพียงการได้รับสารทางอ้อม การสื่อสารอาจไม่จำเป็นต้องใช้สื่อ แต่การสื่อสาร แทบทั้งหมดมักใช้สื่อไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง บทบาทของสื่อจึงประกอบด้วย การสะท้อนมุมมองกว้าง นอกการรับรู้ของผู้รับสารโดยตรง การรับรู้ความจริงของผู้รับสารจะไปในทิศทางใดจึงขึ้นอยู่กับ สื่อเป็นสำคัญว่าจะสะท้อนในทิศทางที่ถูกต้องหรือไม่

4. สภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพภายนอกของสิ่งที่ศึกษาในโลก สังคม ฉะนั้น สภาพแวดล้อมทางกายภาพหรือวัตถุที่อยู่โดยรอบ เช่น สังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ซึ่งสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน คือ เทคโนโลยีหรือวิทยาการทางการสื่อสารและ ปรากฏการณ์ที่อยู่รอบตัวเรา ซึ่งมีความหมายต่อกระบวนการสื่อสาร โดยเฉพาะการแปลความหมาย ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2555, หน้า 103, 116-119) ได้จำแนกการสื่อสารในองค์การเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การสื่อสารจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้บังคับบัญชา การสื่อสารจากผู้บังคับบัญชา ไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา และการสื่อสารระหว่างคนทำงานในองค์การเดียวกัน ซึ่งอาจเป็น เพื่อนร่วมงานในแผนกเดียวกันหรือต่างแผนกกัน โดยระดับการสื่อสารจำแนกตามจำนวนของ ผู้ทำการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารภายในตัวบุคคล การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่ม การสื่อสารในองค์การและการสื่อสารมวลชน

แนวคิดทฤษฎีการรับรู้

ทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้การคิดของ เพียเจท์ (Jean Piaget's cognitive theory)

แนวคิดนี้เชื่อว่า การรู้การคิดหรือสติปัญญาจะเป็นไปอย่างมีคุณภาพและเกิดพัฒนาการ ทางการรู้ การคิดอย่างมีขั้นตอน และตามอายุ ซึ่งแต่ละคนจะมีการพัฒนาการแตกต่างกัน ตามพันธุกรรม วุฒิภาวะ การปฏิสัมพันธ์ ประสบการณ์ (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2556, หน้า 67)

ทฤษฎีความสืบเนื่อง (Attribution theory)

เป็นปรากฏการณ์ที่บุคคลสรุปสาเหตุหรือแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะทำให้ละเลยและมองข้ามสาเหตุอื่น ซึ่งทำให้การมองภาพรวมของเหตุการณ์ขาดความสมบูรณ์ไป (ณัฐพันธุ์ เจริญนนท์, 2551, หน้า 58-62)

ทฤษฎีคุณลักษณะ (Attribution theory)

เป็นการสร้างเหตุผลเพื่อใช้ในการตัดสินพฤติกรรม โดยมองถึงพื้นฐานของบุคลิกลักษณะ หรือวิถีชีวิตที่ใกล้เคียง ทำให้เราสามารถสังเกตและพยายามที่จะอธิบายถึงพฤติกรรมของคน ที่แสดงออกมา คุณลักษณะจะเป็นการสร้างความเข้าใจถึงวิถีทางของคนเพื่อรู้ถึงสาเหตุว่าอะไร คือต้นเหตุที่ทำให้คนอื่น ๆ หรือตัวของเขาเองมีพฤติกรรมเช่นนั้น จึงถือว่าเป็นบทบาทสำคัญ ในกระบวนการรับรู้ ซึ่งเป็นการสร้างความคิดความเข้าใจต่อการรับรู้ถึงเหตุผลเพื่อใช้ในการตัดสิน พฤติกรรม (วิเชียร วิทยอุดม, 2556, หน้า 4-12, 4-13)

ทฤษฎีคลาสสิกของเฮล์มโฮลต์ (Helmholtz's classical theory of perception) Herman

Von Helmholtz นักจิตฟิสิกส์ได้ให้ความสำคัญกับประสบการณ์และเสนอว่าการรับรู้ส่วนใหญ่ เกิดขึ้นแบบไม่รู้ตัว ทฤษฎีของเขาเน้นบทบาทของกระบวนการทางจิตใจในการแปลความหมาย ของสิ่งกระตุ้นซึ่งเกิดขึ้นในระบบประสาท โดยการใช้ความรู้ที่มีอยู่ก่อนกับสิ่งแวดล้อม การรับรู้ จะเป็นกระบวนการอุปมานเริ่มจากภาพที่เฉพาะแล้วสรุปเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของวัตถุหรือ เหตุการณ์ซึ่งภาพนั้นเป็นตัวแทน และเนื่องด้วยกระบวนการนี้เกิดขึ้นนอกการรู้อย่างมีสติ จึงเรียกว่า การอ้างอิงใต้สติสำนึก (วิไลวรรณ ศรีสงคราม, สุชัยญา รัตนสัญญา, โรจน์วี พจน์พัฒนพล และพีรพล เทพประสิทธิ์, 2549)

ทฤษฎีการรับรู้ (Attribution theory of perception) ใช้สำหรับการวิเคราะห์พฤติกรรม ของคนอื่น ช่วยให้เราไม่มีอคติในการประเมินพฤติกรรมต่าง ๆ ที่คนอื่นแสดงออก โดยเริ่มจาก การสังเกตพฤติกรรมแล้วพิจารณาว่าพฤติกรรมนั้นเกิดอย่างจงใจหรือไม่ ถ้าจงใจแสดงเราก็ใช้ แนวคำถาม 3 ข้อ คือ พฤติกรรมที่แสดงออกนั้นแตกต่างไปตามสถานการณ์หรือไม่ พฤติกรรมนั้น ได้ทำเหมือนกับคนอื่น ๆ หรือไม่ และพฤติกรรมนี้แสดงเป็นประจำหรือไม่ แล้วแปลความจาก การรับรู้ที่ว่าพฤติกรรมนั้น เกิดจากปัจจัยภายในตัวบุคคลนั้น หรือปัจจัยภายนอกตัวบุคคลนั้น (สุพานี สฤษฏ์วานิช, 2552, หน้า 123, 125-126, 130)

ทฤษฎีทั่วไปของการรับรู้ หรือแนวคิดนิเวศทางสายตาของกิบสันหรือทฤษฎีสนาม กิบสัน

แนวคิดนี้เชื่อว่า วิธีการที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการรับรู้ คือ การเข้าใจการรับรู้จะทำได้ ดีกว่าด้วยการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว เขาเชื่อว่า การเคลื่อนไหวที่แท้จริงเป็นส่วนที่สำคัญ

ที่สุดในการรับรู้หรือทฤษฎีทั่วไปของการรับรู้ภาพมีปัจจัยหลัก 3 ประการ ได้แก่ แนวสายตา รูปแบบที่แสงสู่ตานั้นสามารถคิดเทียบได้เหมือนลำแสงที่บรรจุข้อมูลทางภาพเท่าที่มีและส่วนประกอบของพื้นผิว ซึ่งจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับระยะทาง ความเร็ว และอื่น ๆ การรับรู้นี้จะเกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการกับข้อมูลในระบบการรู้ คิด และปัญญา (อุบลวรรณ ภวกันันท์, 2555, หน้า 47-66)

Ivancevich, Konopaske and Matteson (2005, หน้า 84-85) ได้ให้ความหมายว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่บุคคลใช้ในการเลือก จัดระเบียบและให้ความหมาย สิ่งเร้าที่เป็นสิ่งแวดล้อม บุคคลพยายามที่จะมีความรู้สึกต่อผู้อื่นหรือสิ่งแวดลอมที่เป็นสิ่งเร้า ทำให้บุคคลที่แตกต่างกันจะ “รับรู้” สิ่งเดียวกันแตกต่างกันไป เพราะบุคคลจะใช้กระบวนการทางความคิดที่ประกอบด้วยสิ่งเร้า ซึ่งอยู่ในสิ่งแวดล้อมของการทำงานของตัวเอง ตามแบบของการบริหารต่างในการรับรู้สิ่งเร้า กระบวนการรับรู้ จึงประกอบด้วย การสังเกต เลือก และการแปลความหมาย และก่อให้เกิดการตอบสนอง จนเกิดกระบวนการรับรู้ของบุคคล อันเป็นการจัดระบบแปลความ การเลือก โดยมีการสังเกต เช่น การเห็น การเรียนรู้ การชิม การดมกลิ่น ผ่านการเลือก รับรู้ โดยผ่านความตั้งใจ ขนาด และการจัดจ่อ และมีการแปลความผ่านบุคลิกภาพของผู้รับรู้ ผสานกับแนวความคิดเกี่ยวกับตัวเอง อารมณ์ ทศนคติ ความรู้สึก แรงจูงใจ ได้ออกมาเป็นผลลัพธ์ตอบสนองด้วยพฤติกรรม

ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา และวินัส อัสวสิทธิถาวร (2550, หน้า 76) ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการรับข่าวสาร ข้อมูล แล้วนำมาจัดระเบียบ แปลความหมายออกมาเป็นภาพที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกตัวมนุษย์ การรับรู้เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมถึงการรู้สึกถึงความสัมพันธ์ต่าง ๆ แล้วทำการจัดระเบียบแปลความหมายนั้น ๆ จากประสบการณ์แต่ละบุคคล ซึ่งปัจจัยกำหนดการรับรู้ที่เกี่ยวกับตัวบุคคล ได้แก่ การจูงใจ ความรู้ การคาดหวังหรือชุดของการรับรู้

กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2550, หน้า 100-118) การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลใช้สมองแปลความหมายสิ่งเร้าที่รับสัมผัสโดยอาศัยความจำและการคิดในการแปลความหมาย ซึ่งกระบวนการของการรับรู้ ประกอบด้วย การเลือก การจัดระเบียบ การแปลความหมายและการรับรู้

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556, หน้า 77-90) ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการของสิ่งมีชีวิตที่ทำความเข้าใจ โดยผ่านทางอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้า คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง สัมผัสกับสิ่งเร้าแล้วส่งไปยังระบบประสาทส่วนกลาง จากนั้นสมองจะอาศัยประสบการณ์เดิม แรงจูงใจ อารมณ์ สติปัญญา และอื่น ๆ เพื่อแปลความของอาการสัมผัสออกมาเป็นการรับรู้ และ

กระบวนการรับรู้ที่มีประสิทธิภาพ คือ การรับรู้ที่มีความถูกต้อง แม่นยำ และชัดเจน ดังนั้น ผู้รับรู้ต้องให้ความสำคัญและใส่ใจกับการตระหนักรู้ที่ถูกต้อง คือ ภาพ ใต้แก่ ส่วนของสิ่งเร้าที่มีรูปร่างและขอบเขตชัดเจนที่ผู้รับรู้สนใจและใส่ใจในการรับรู้ และพื้น ใต้แก่ ส่วนของสิ่งเร้าที่มีขอบเขตไม่ชัดเจน ซึ่งผู้รับรู้ไม่สนใจและใส่ใจในการรับรู้ ซึ่งในชีวิตประจำวันทั้งภาพและพื้นสามารถสลับไปมาได้ เรียกว่า คือ สิ่งเร้าชนิดเดียวกันในเวลาหนึ่งอาจทำหน้าที่เป็นภาพในขณะที่อีกเวลาหนึ่งอาจสลับหน้าที่ไปเป็นพื้นก็ได้ เช่น ลักษณะของภาพ 2 แ่ง 2 มุม ผู้รับรู้ก็สามารถรับรู้แตกต่างกันได้ ซึ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้วัตถุมีดังนี้

1. ลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ บุคคลจะรับรู้วัตถุได้ถูกต้องแม่นยำเพียงใดขึ้นอยู่กับ

1.1 ประสบการณ์เดิม คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ที่หลากหลายมากกว่าจะมีความสามารถในการรับรู้ได้ดีกว่าและถูกต้องมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย

1.2 สถิติปัญญาหรือความเฉลียวฉลาด คือ ผู้ที่มีสถิติปัญญาสูงย่อมสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าและเร็วกว่า เนื่องจากมีความสามารถในการจำหรือบันทึกข้อมูลที่เรียนรู้มาได้ดีกว่าผู้มีสถิติปัญญาต่ำกว่า

1.3 การสังเกตพิจารณา คือ จะช่วยให้บุคคลรับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ละเอียดและแม่นยำกว่าคนที่ไม่ช่างสังเกตพิจารณา

1.4 ความสนใจและตั้งใจ คือ ผู้ที่ไม่มี ความสนใจหรือขาดสมาธิในการรับรู้ จะมีผลทำให้การแปลความหมายของการสัมผัสคลาดเคลื่อนได้ง่าย ตรงข้ามกับคนที่มีความสนใจและสังเกตพิจารณาสิ่งนั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วนจะช่วยให้การแปลความหมายได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

1.5 คุณภาพของจิตใจขณะรับรู้ คือ ผู้ที่มีจิตใจไม่แจ่มใส เหนื่อยอ่อน หมดกำลังใจ อารมณ์ขุ่นมัว และผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใส กระชุ่มกระชวย และมีจิตใจปลอดโปร่ง ย่อมส่งผลต่อสมาธิ สถิติปัญญา และการแปลความหมายของอาการสัมผัสอย่างถูกต้องแม่นยำแตกต่างกัน

1.6 การคาดหวัง คือ ผู้ที่มีความคาดหวังมักมีความพร้อมที่จะเลือกรับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งตามลักษณะนิสัยประจำตัวหรือสิ่งที่คาดหวัง

1.7 บุคลิกภาพรวม คือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพยืดหยุ่นจะมีผลทำให้การรับรู้สิ่งของหรือวัตถุได้ดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแข็งเกร็ง หนักแน่น หรือยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป

2. คุณสมบัติและองค์ประกอบของสิ่งเร้า ใต้แก่ ขนาด การเคลื่อนไหว ความหนาแน่น การกระทำซ้ำ ความแปลก ความคุ้นเคย สี และสิ่งปรุงแต่ง

ฉัตยาพร เสมอใจ (2550, หน้า 66, 72-77) ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลแปลความจากสิ่งที่สัมผัส โดยผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ และตีความเป็นข้อมูลตามความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งการรับรู้ของบุคคลเป็นการเปิดรับข้อมูล

ซึ่งจะส่งผลต่อการนึกคิดและแสดงพฤติกรรม ซึ่งเราสามารถแบ่งกระบวนการรับรู้ได้ คือ การถ่ายทอดความรู้สึก การจำแนกรายละเอียดของความรู้สึก ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่รับรู้และการรักษาข้อมูล สำหรับการสร้างการรับรู้ได้ง่ายขึ้น โดยอาศัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านเทคนิค ได้แก่ ขนาด สี ความเข้ม การเคลื่อนไหว ตำแหน่ง การตัดกัน การแยกออก และความพร้อมด้านจิตใจของผู้บริโภค ได้แก่ ความมั่นใจ นิสัย ความมั่นใจ ความรอบคอบ และความตั้งใจ
2. สภาพความพร้อมของจิตใจ ได้แก่ ความคุ้นเคย ความคาดหวัง
3. ประสบการณ์ในอดีต ได้แก่ การคาดเดาและคาดหวังสิ่งที่จะเกิดขึ้นหรือสิ่งต้องการการที่มีประสบการณ์ที่เชื่อมโยงต่อการเปิดรับข้อมูลต่าง ๆ
4. สภาพอารมณ์ ได้แก่ สภาพจิตใจ ความรู้สึก ความพร้อมหรือสมาธิที่จะรับรู้เวลานั้น ๆ
5. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมในการรับรู้ ได้แก่ ลักษณะการคิดและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ตามแนวทางที่ถูกปลูกฝังจากสังคมและวัฒนธรรมของตน

ณัฐพันธ์ เชนันันท์ (2551, หน้า 58-62) ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลรวบรวมและเปลี่ยนแปลงความประทับใจของตนเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมา เพื่อให้ความหมายกับสภาพแวดล้อมหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเขา ซึ่งการรับรู้เป็นการทำงานขั้นแรกสุดของร่างกายในการติดต่อกับสภาพแวดล้อมภายนอก โดยแปลความหมายของสิ่งเร้าผ่านประสาทสัมผัสทางตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง ทำให้ร่างกายเรียนรู้ต่อบรรดาสิ่งเร้าต่าง ๆ และเกิดความรู้สึกระลึกหรือรู้ความหมาย ผ่านขั้นตอนการรับรู้ ได้แก่ การรับสัมผัส การสนใจ การสร้างภาพ การแปลความหมายและการแสดงออก ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้มี 6 ประการ ได้แก่ ค่านิยมและทัศนคติ บุคลิกภาพ การสนใจ ความสนใจ ประสบการณ์ และความคาดหวัง ซึ่งเชื่อมโยงกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้บุคคล คือ การเลือกรับรู้ ภาพฉาย ความคาดหวัง การเหมารวม การคาดการณ์ให้เป็นไปตามที่คาดคิด การมีอคติเข้าข้างตนเอง เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะออกรับความชอบในผลงานที่ประสบความสำเร็จและผลึกความรับผิดชอบในผลงานที่มีปัญหาหรือล้มเหลว

ธนวรรษ ตั้งสินทรัพย์ศิริ (2550, หน้า 97-98) ให้ความหมายว่า การรับรู้เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลจัดระเบียบและตีความรู้สึกประทับใจของตนเอง เพื่อให้ความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมซึ่งบุคคลอาจตีความแตกต่างจากความเป็นจริง ซึ่งเกิดจาก

1. ผู้รับรู้ บุคคลที่มีเป้าหมายจะตีความหมายจากอิทธิพลลักษณะส่วนตัวของผู้รับรู้ ได้แก่ ทัศนคติ สิ่งสนใจ ความสนใจ ประสบการณ์ในอดีต และความคาดหวัง
2. เป้าหมาย คือ สิ่งซึ่งถูกสังเกตว่าเป็นที่ยอมรับและรับรู้

3. สถานการณ์ เป็นสิ่งที่เรามองเห็นหรือเหตุการณ์รอบ ๆ สภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอก ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้

พงษ์ วิเศษสังข์ (2552, หน้า 37-43) ให้ความหมายว่า การรับรู้เป็นกระบวนการ ซึ่งทำให้เราเห็นและเข้าใจสิ่งต่าง ๆ แต่ละบุคคล โดยผ่านประสาทสัมผัสทางตา หู จมูก ผิวหนัง และต่อมรับรส เก็บข้อมูลแล้วส่งไปยังสมองเพื่อทำการตีความไปตามขั้นตอนการรับรู้ ได้แก่ การเลือกการจัดเรียงเรียง และการตีความ

วิภาดา คุปตานนท์ (2551, หน้า 167-170) ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้า โดยผ่านระบบประสาทแห่งการรับรู้ความรู้สึก ทั้ง 5 ด้าน คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และเมื่อบุคคลเกิดความตั้งใจที่จะรับรู้อย่างตั้งใจ และนำไปสู่การตีความหมายว่าสิ่งที่รับรู้ นั้นหมายถึงอะไร และขั้นสุดท้ายมีการโต้ตอบต่อสิ่งที่รับรู้ การรับรู้จึงมิใช่เพียงความรู้สึกเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการของการตีความหมายของสิ่งเร้านั้น ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มีดังนี้

1. ตัวผู้รับรู้ ได้แก่ ทักษะคิด สิ่งจูงใจ ผลประโยชน์หรือความสนใจ ประสบการณ์ในอดีต ความคาดหวัง
2. สิ่งที่รับรู้หรือเป้าหมายที่รับรู้ ได้แก่ ความแปลกใหม่ ความเคลื่อนไหว เสียง ขนาด สี ความเหมือน และความแตกต่าง
3. สถานการณ์หรือปัจจัยแวดล้อม ได้แก่ เวลา ลักษณะงาน และด้านสังคม

วุฒิ สุขเจริญ (2552, หน้า 158) ให้ความหมายว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่มนุษย์แต่ละคนเลือก จัดระเบียบ และแปลความหมายของสิ่งกระตุ้นเป็นความหมายและเป็นภาพที่ติดอยู่ โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การรับรู้โดยรู้สึกตัว และการรับรู้โดยไม่รู้สึกตัว และจะรับรู้ได้ต่อเมื่อสิ่งกระตุ้นนั้นต้องไม่น้อยกว่าระดับต่ำสุดของความแตกต่าง

วิไลวรรณ ศรีสงคราม, สุ��ัญญา รัตนสัญญา, โรจนร์วี พจน์พัฒนาพล และพิรพล เทพประสิทธิ์ (2549) กล่าวว่า มนุษย์รับรู้สิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยอวัยวะรับสัมผัส เพื่อไปสู่กระบวนการของการรับรู้ และแปลความหมายของสิ่งที่รับสัมผัส โดยอาศัยประสบการณ์เดิม หากอวัยวะรับสัมผัสบกพร่องหรือแปลความหมายผิดจะมีผลต่อพฤติกรรม ความสัมพันธ์ และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การรับรู้หรือสัญชาตญาณ และแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ โดยอาศัยความจำความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล รวมถึงขึ้นอยู่กับความต้องการ ค่านิยม ทักษะคิด และบุคลิกภาพของบุคคลที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ การรับรู้ของบุคคลขึ้นอยู่กับทางเลือกที่จะรับรู้การจัดหมวดหมู่ของสิ่งที่รับรู้

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2552, หน้า 123, 125-126, 130) ได้ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการเลือกเฟ้น และจัดระบบตลอดจนแปลความหมาย ความรู้สึก ความเข้าใจต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นมีต่อสภาพแวดล้อม โดยเริ่มจากมีสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อมภายนอก ทำให้เกิดการสังเกต โดยผ่านประสาทสัมผัสของการได้ยิน ได้เห็น ได้สัมผัส ได้รับรสชาติ และได้กลิ่น หลังจากนั้น คนก็จะเลือกรับรู้ผ่านปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้แบ่งได้เป็นสิ่งที่รับรู้ได้แก่ คุณลักษณะของเป้าหมาย จะเรียกร่องความสนใจและการรับรู้ได้ดี ตัวผู้รับรู้ ได้แก่ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ แรงจูงใจ ความสนใจ เป็นต้น

อุบลวรรณ ภาวานันท์ (2555, หน้า 47-66) กล่าวว่า ระบบการรับรู้มีโครงสร้างเฉพาะ ในการที่จะทำให้เรารับรู้โลกนี้แตกต่างไปจากสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ การรับรู้จะเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตมนุษย์เพราะจะเป็นประตูสื่อสารโลกภายในตัวเรากับโลกภายนอกที่เราอาศัยอยู่ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ข้อมูล ได้แก่ สิ่งเร้าอวัยวะรับสัมผัสประสาทในการรับสัมผัสประสบการณ์เดิมหรือข้อมูลเดิม ความสนใจ ความตั้งใจคำนิยม ทักษะคิด แรงจูงใจสภาพจิตใจ อารมณ์ ความสามารถทางสติปัญญา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทิพยาภา น้อยสกุล (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารในองค์กรและพฤติกรรมการสื่อสารในองค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการสื่อสารในองค์กร และรูปแบบการสื่อสารในองค์กรของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในองค์กรกับพฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของบุคลากรกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรแตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน มีรูปแบบการสื่อสารในองค์กรไม่แตกต่างกัน ยกเว้น เพศและระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีรูปแบบการสื่อสารในองค์กรแตกต่างกัน ส่วนรูปแบบการสื่อสารในองค์กรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรในทางบวกและเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

นิศากร ลอกไชสง (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และเพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสื่อสารในองค์กร แตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีรูปแบบการสื่อสารในองค์กร ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น เพศและระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีรูปแบบการสื่อสารในองค์กร แตกต่างกัน ส่วนรูปแบบการสื่อสารในองค์กรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสื่อสารในองค์กร ในทางบวกและเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ดังนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ ความสามารถของตนเองในการวิจัย คือ พฤติกรรมใฝ่รู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัย ได้แก่ การถ่ายทอดทางสังคมขององค์กร แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในการวิจัย และบรรยากาศองค์กร ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรับรู้ความสามารถ ของตนเองในการวิจัย คือ เจตคติต่อการวิจัย รวมทั้งโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถ ของตนเองในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัยได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ศิลปะ ประกิจ (2546) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการรับรู้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยจูงใจบางประการที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก การรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจที่มีผลต่อการรับรู้ จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารมีปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการรับรู้สูงกว่าครูผู้สอน และเมื่อจำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 21 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีระดับปัจจัยจูงใจโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารมีการรับรู้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สูงกว่าครูผู้สอน และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 21 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีการรับรู้โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านรูปแบบการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การได้รับการ สนับสนุนจากบุคคล หน่วยงานหรือองค์กร การกระตุ้นจากระบบสารสนเทศ ความต้องการ ความมั่นคงในการทำงานและการดำรงชีวิต ความมุ่งหวังความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถพยากรณ์ การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในภาพรวม

บุญฤทธิ์ สราภิรมย์ (2547) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กรณีศึกษา ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติในพระราชบัญญัติข้อมูล

ข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในระดับมาก และจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ได้รับรู้การประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กร อาทิ การจัดทำนโยบาย การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะ การฝึกอบรม การประกาศโฆษณาเผยแพร่ต่างกัน จะทำให้มีระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แตกต่างกัน แต่ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีสถานภาพบุคคลและความสนใจติดตามในข้อกำหนดที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่แตกต่างกัน

อาภาพร ไตรวรรณเกษม (2544) ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้าราชการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว คือ สถานภาพบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และรายได้ต่อเดือน ประสพการณ์ในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การรับรู้ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน และความสนใจในเรื่องของกฎหมายใหม่

2. ข้าราชการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (อยู่ในระดับสูง) นอกจากนี้ยังพบว่า ประสพการณ์ในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การรับรู้ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน และความสนใจในเรื่องของกฎหมายใหม่ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องนี้ให้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความแตกต่างทางสถานภาพบุคคลมีผลต่อการรับนวัตกรรม กระบวนการรับรู้ และกระบวนการสนใจ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร
กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ.
ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เพื่อให้ได้รับคำตอบ
จากการวิจัยอย่างครบถ้วนรอบด้าน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative research)
ด้วยการใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แจกให้กรอกเองแล้วเก็บกลับคืน (Self-
administered questionnaire) จำนวน 250 ชุด โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and sample)
2. เครื่องมือและวิธีการในการวิจัย (Research instruments)
3. วิธีการที่ใช้ในการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data gathering)
5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการสำนักงาน ก.พ. จำนวน 608 คน
จาก 14 สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์ (ยกเว้น สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศ) ข้อมูล ณ วันที่ 1
มกราคม พ.ศ. 2558

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการสำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี
จาก 14 สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์ (ยกเว้น สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศ)

ตารางที่ 3-1 รายละเอียดของข้าราชการสำนักงาน ก.พ.

สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์ ของสำนักงาน ก.พ.	จำนวน
1. ส่วนกลาง	49
2. สำนักงานเลขาธิการ	115
3. ศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศและบริหารความรู้	30
4. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	22
5. ศูนย์นักบริหารระดับสูง	17
6. ศูนย์สรรหาและเลือกสรร	60
7. สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน	49
8. สำนักกฎหมาย	18
9. สำนักตรวจสอบและประเมินผลกำลังคน	48
10. สำนักพัฒนาระบบบำนาญตำแหน่งและค่าตอบแทน	67
11. สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม	49
12. สำนักมาตรฐานวินัย	26
13. สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานบุคคล	39
14. ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม	19
รวม	608

ที่มา: บันทึกศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงาน ก.พ. ลงวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2558 เรื่อง รายงานกำลังคนของสำนักงาน ก.พ. ข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีในการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรของยามานะ (Yamane, 1967) สูตรหาไร้ ยามานะ ดังสมการ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร (กลุ่มตัวอย่าง)
 e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

สำนักงาน ก.พ. มีค่าสถิติประชากร จำนวน 608 คน และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มร้อยละ 5 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะมีจำนวนเท่าใดให้นำกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามแทนค่าด้วยสูตร ดังนี้

จากสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\ n &= \frac{608}{1 + 608(0.05)^2} \\ &= \frac{608}{1 + 1.52} \\ &= \frac{608}{2.52} \\ &= 241.26 \end{aligned}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับเป็นจำนวน 250 คน ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เลือกแบบใช้ความน่าจะเป็น (Probability) ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยการแบ่งกลุ่มตามสำนัก/สถาบัน/ ศูนย์ ของสำนักงาน ก.พ. และใช้วิธีแบบเป็นสัดส่วนกับขนาดของกลุ่ม (Proportionate) เพื่อให้ได้ข้อมูลในลักษณะกระจาย ซึ่งสามารถคำนวณสัดส่วนของตัวอย่างแต่ละกลุ่มด้วยสูตร ดังนี้

$$n_i = N_i(n/N)$$

โดย n_i แทน จำนวนตัวอย่างที่ต้องการของกลุ่มที่ i
 n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
 N_i แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ i
 N แทน จำนวนสมาชิกทั้งหมด

$$\text{ขนาดตัวอย่าง} = \frac{\text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{จำนวนข้าราชการที่ใช้ในการศึกษา}}{\text{ข้าราชการสำนักงาน ก.พ.}}$$

(สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์)

ตารางที่ 3-2 รายละเอียดของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (สำนักงาน ก.พ., 2558)

สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์	จำนวน ข้าราชการ (คน)	คำนวณ สัดส่วน	การเก็บ ตัวอย่าง (คน)
1. ส่วนกลาง	49	49 x 250/ 608	20
2. สำนักงานเลขาธิการ	115	115 x 250/ 608	47
3. ศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศและ บริหารความรู้	30	30 x 250/ 608	12
4. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	22	22 x 250/ 608	9
5. ศูนย์นักบริหารระดับสูง	17	17 x 250/ 608	7
6. ศูนย์สรรหาและเลือกสรร	60	60 x 250/ 608	25
7. สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน	49	49 x 250/ 608	20
8. สำนักกฎหมาย	18	18 x 250/ 608	7
9. สำนักตรวจสอบและประเมินผลกำลังคน	48	48 x 250/ 608	20
10. สำนักพัฒนาระบบงานตำแหน่งและ ค่าตอบแทน	67	67 x 250/ 608	28
11. สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม	49	49 x 250/ 608	20
12. สำนักมาตรฐานวินัย	26	26 x 250/ 608	11
13. สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานบุคคล	39	39 x 250/ 608	16
14. ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม	19	19 x 250/ 608	8
รวม	608		250

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ออกแบบใหม่ทั้งหมด ตามลักษณะประชากร และในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษารายได้ต่อเดือน ตำแหน่ง อายุราชการ เป็นคำถามให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งจะเป็นการวัดระดับการสื่อสารของสำนักงาน ก.พ. โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) เป็นการวัดแบบ Likert scale มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับการรับรู้มากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับการรับรู้มาก
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับการรับรู้ปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ระดับการรับรู้น้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด

โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จำนวน 12 ข้อ วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์คะแนน ดังนี้ (วิชิต อุ๋อัน, 2548)

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	อยู่ในเกณฑ์มาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	อยู่ในเกณฑ์น้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	อยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ว่าในองค์กร ซึ่งจะเป็นการวัดระดับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ว่าของสำนักงาน ก.พ. โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) เป็นการวัดแบบ Likert scale มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับการรับรู้มากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับการรับรู้มาก
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับการรับรู้ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับการรับรู้น้อย
 ระดับ 1 หมายถึง ระดับการรับรู้น้อยที่สุด
 โครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตารางที่ 3-3 โครงสร้างของแบบสอบถาม

ส่วนที่	ข้อคำถามข้อที่	จำนวนข้อ
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	1 - 7	7 ข้อ
ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสาร พ.ร.บ. ระเบียบฯ พ.ศ. 2551	8 -16	9 ข้อ
ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัว ของผู้รับรู้ในองค์กร	17-37	21 ข้อ

วิธีการที่ใช้ในการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการควบคุมคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ส่วน ดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือวิจัยและด้านการศึกษา เพื่อทำการพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบสอบถาม รวมถึงโครงสร้างของชุดคำถามที่ใช้วัดตัวแปรต่าง ๆ แล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทำการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และครอบคลุมองค์ประกอบของตัวแปรอย่างครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ค่า IOC (Item-objective congruence index) จาก การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.797

2. การทดสอบความเชื่อมั่นของชุดคำถามที่ใช้วัดตัวแปร (Reliability of measurement) ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ได้รับการแก้ไขไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-test) กับกลุ่มประชากรในสำนักงาน ก.พ. ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.939

3. นำข้อบกพร่องจากการทดลองมาปรับปรุงครั้งสุดท้าย เพื่อนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการรวบรวมข้อมูลการศึกษาครั้งนี้ ใช้แหล่งข้อมูลปฐมภูมิและแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) รวบรวมจากแบบสอบถามที่ได้รับข้อมูลจากข้าราชการสำนักงาน ก.พ.
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ และเอกสารตีพิมพ์เผยแพร่ของหน่วยงานต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลตามสถานที่ที่กำหนดไว้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อใช้อธิบายลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) ของผู้ตอบแบบสอบถามใน ส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2
2. การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential statistics) เพื่อการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระหลายตัวแปรร่วมกันว่าจะมีผลกระทบต่อตัวแปรตามอย่างไรบ้าง และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple regression analysis: MRA) ของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร
กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ.
ผู้ทำการวิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)
จำนวน 250 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด ที่ผ่านการตรวจสอบค่าดัชนี
ความสอดคล้อง IOC และค่าความน่าเชื่อถือแล้ว มาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ
ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการคำนวณหา
ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ข้อมูลด้านการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 โดยรวม
และรายข้อ ใช้วิธีการคำนวณหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล
4. ข้อมูลด้านปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. โดยรวมและรายข้อ
ใช้วิธีการคำนวณหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล
5. ข้อมูลเชิงอนุมานของผลการทดสอบสมมติฐาน (การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่าง
การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้)
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน
7. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของการนำเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิเคราะห์
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง (Mean)

SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	หมายถึง	สถิติที่ใช้ทดสอบค่า t-test
*	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับ 0.05
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง
R	หมายถึง	ค่าที่แสดงถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม ซึ่งเรียกว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation)
R Square	หมายถึง	ค่าที่แสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม
Adjusted	หมายถึง	ค่า R Square ที่ปรับแก้แล้วซึ่งควรพิจารณาว่าค่านี้แทนค่า
P-Value	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
F	หมายถึง	การทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
VIF	หมายถึง	ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (Variance inflation factors)
Y	หมายถึง	ค่าประมาณการหรือค่าพยากรณ์ของตัวแปร
β^1	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
H_0	หมายถึง	สมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
H_1	หมายถึง	สมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)

ขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เรียงลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเก็บกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 250 ชุด เพื่อประมวลผลสถิติ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 โดยรวมและรายข้อ ใช้วิธีคำนวณหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. โดยรวมและรายข้อ ใช้วิธีคำนวณหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเชิงอนุมาณของผลการทดสอบสมมติฐาน (การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
ชาย	59	23.60	2
หญิง	191	76.40	1
รวม	250	100	

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.40 และเพศชาย ร้อยละ 23.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
ต่ำกว่า 20 ปี	0	00.00	4
20-29 ปี	76	30.40	2
30-39 ปี	48	19.20	3
40 ปีขึ้นไป	126	50.40	1
รวม	250	100	

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุช่วง 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.40 อันดับที่ 2 คือ อายุ 21-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.40 อันดับ 3 คือ อายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.20 อันดับ 4 คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 00.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ	อันดับ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	25	10.00	3
ปริญญาตรี	132	52.80	1
ปริญญาโท	91	36.40	2
ปริญญาเอก	2	00.80	4
รวม	300	100	

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.80 อันดับที่ 2 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 36.40 อันดับ 3 ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.00 และปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 00.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้/ เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	9	3.60	4
15,000-25,000 บาท	90	36.00	1
25,000-35,000 บาท	72	28.80	3
35,000 บาทขึ้นไป	79	31.60	2
รวม	250	100	

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นข้าราชการที่มีรายได้ต่อเดือน อยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.00 อันดับที่ 2 คือ ข้าราชการที่มีรายได้ต่อเดือน อยู่ระหว่าง 35,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.60 อันดับที่ 3 คือ ข้าราชการที่มีรายได้ต่อเดือน

อยู่ระหว่าง 25,000-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.80 อันดับที่ 4 คือ ข้าราชการที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง	จำนวน(คน)	ร้อยละ	อันดับ
ปฏิบัติงาน/ ชำนาญงาน	53	21.20	3
ปฏิบัติการ/ ชำนาญการ	105	42.00	1
ชำนาญการพิเศษ	79	31.60	2
เชี่ยวชาญ	13	5.20	4
รวม	250	100	

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นข้าราชการที่มีระดับปฏิบัติการ/ ชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 42.00 อันดับที่ 2 คือ ข้าราชการที่มีระดับชำนาญการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 31.60 อันดับที่ 3 คือ ข้าราชการที่มีระดับปฏิบัติงาน/ ชำนาญงาน คิดเป็นร้อยละ 21.20 อันดับที่ 4 คือ ข้าราชการที่มีระดับเชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 5.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุราชการ/ อายุงาน

อายุราชการ/ อายุงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
น้อยกว่า 1 ปี	15	06.00	4
1-5 ปี	64	25.60	2
6-10 ปี	33	13.20	3
มากกว่า 10 ปี	138	55.20	1
รวม	250	100	

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นข้าราชการที่มีอายุราชการ/ อายุงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.20 อันดับที่ 2 คือ ข้าราชการที่มีอายุราชการ/ อายุงาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.60 อันดับที่ 3 คือ ข้าราชการที่มีอายุราชการ/ อายุงาน 6-10 ปี

คิดเป็นร้อยละ 13.20 อันดับที่ 4 คือ ข้าราชการที่มีอายุราชการ/ อายุงานน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 06.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหน่วยงาน (สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์)

หน่วยงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
ส่วนกลาง	20	8.00	4
สำนักงานเลขาธิการ ศูนย์จัดการศึกษา ในต่างประเทศและ บริหารความรู้	47	18.80	1
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	12	4.80	6
ศูนย์นักบริหารระดับสูง	9	3.60	8
ศูนย์สรรหาและเลือกสรร	7	2.80	10
สถาบันพัฒนาข้าราชการ พลเรือน	25	10.00	3
สำนักกฎหมาย	20	8.00	4
สำนักตรวจสอบและ ประเมินผลกำลังคน	7	2.80	10
สำนักพัฒนาระบบจำแนก ตำแหน่งและค่าตอบแทน	20	8.00	4
สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม	28	11.20	2
สำนักมาตรฐานวินัย	20	8.00	4
สำนักวิจัยและพัฒนา ระบบงานบุคคล	11	4.40	7
ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม	16	6.40	5
รวม	250	100	

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหน่วยงานส่วนใหญ่เป็น หน่วยงานสำนักงานเลขาธิการ คิดเป็นร้อยละ 18.80 อันดับที่ 2 คือ สำนักพัฒนาระบบงานประจำเนก ตำแหน่งและค่าตอบแทน คิดเป็นร้อยละ 11.20 อันดับที่ 3 คือ ศูนย์สรรหาและเลือกสรร คิดเป็น ร้อยละ 10.00 อันดับที่ 4 คือ ส่วนกลางสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักตรวจสอบและ ประเมินผลกำลังคน และสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม คิดเป็นร้อยละ 8.00 อันดับที่ 5 คือ สำนักวิจัย และพัฒนาระบบงานบุคคล คิดเป็นร้อยละ 6.40 อันดับที่ 6 คือ ศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศ และบริหารความรู้ คิดเป็นร้อยละ 4.80 อันดับที่ 7 คือ สำนักมาตรฐานวินัย คิดเป็นร้อยละ 4.40 อันดับที่ 8 คือ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 3.60 อันดับที่ 9 คือ ศูนย์ ส่งเสริมจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 3.20 อันดับที่ 10 คือ ศูนย์นักบริหารระดับสูง และสำนักกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 โดยรวมและรายข้อ ใช้วิธีคำนวณหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้หลักเกณฑ์แต่ละช่วงคะแนนเท่ากัน ดังนี้ (วิชิต อุอิน, 2548)

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	อยู่ในเกณฑ์มาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	อยู่ในเกณฑ์น้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	อยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านผู้สื่อสาร

ด้านผู้สื่อสาร	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
การเตรียมความพร้อมในการสื่อสารเพื่อให้ข้าราชการเข้าถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อยู่ระดับใด (การเตรียมความพร้อมของผู้สื่อสาร ได้แก่ พิธีกร เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ (สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์) หรือผู้บริหารที่รับผิดชอบ)	3.20	1.42	ปานกลาง	3
ช่องทางการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจภายในองค์กรมีมากน้อยเพียงใด (การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ หนังสือ รายงานประจำปี หนังสือองค์ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล วารสารข้าราชการ สื่อโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ สื่อนิทรรศการ การตกแต่งภาพการประชาสัมพันธ์ การประชุม กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่)	3.82	1.07	มาก	1
การสื่อสารต่อกลุ่มเป้าหมายภายในสำนักงาน ก.พ. มากน้อยเพียงใด (การสื่อสารในระดับบุคคล กลุ่มย่อย องค์กร)	3.40	1.11	ปานกลาง	2
รวม	3.47	1.20	มาก	

จากตารางที่ 4-8 ด้านผู้สื่อสาร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.20 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อันดับแรก คือ ช่องทางการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจภายในองค์กร มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.82 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ การสื่อสารต่อกลุ่มเป้าหมายภายในสำนักงาน ก.พ. มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 3 คือ การเตรียมความพร้อมในการสื่อสารเพื่อให้ข้าราชการเข้าถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.20 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านสาร

ด้านสาร	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
เนื้อหาที่ใช้ในถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีความเหมาะสมเพียงใด (ความซับซ้อน ความชัดเจน ความเข้มข้นของเนื้อหา)	3.20	1.07	ปานกลาง	2
รูปแบบในการถ่ายทอดสร้างความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับใด (การพูด การเขียน ทำทางสัญลักษณ์ สื่อต่าง ๆ)	3.04	1.28	ปานกลาง	3
กระบวนการในการถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 สร้างความรู้ความเข้าใจเพียงใด	3.63	1.16	มาก	1
รวม	3.29	1.17	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4-9 ด้านสาร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.17 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า สาร อันดับแรก คือ กระบวนการในการถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 สร้างความรู้ความเข้าใจเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.63 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ เนื้อหาที่ใช้ในถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีความเหมาะสมเพียงใดมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.20 อยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 3 คือ รูปแบบในการถ่ายทอดสร้างความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.04 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อม

ด้านสภาพแวดล้อม	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
บุคคลที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อ กระบวนการสื่อสารในองค์กรมากน้อยเพียงใด (เป็นบุคคล เช่น หัวหน้าผู้ควบคุมงานหรือเพื่อน ร่วมปฏิบัติงาน เป็นสิ่งของ เช่น เครื่องมือ และ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน)	3.46	1.09	มาก	3
พลังงานที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อ กระบวนการสื่อสารในองค์กรมากน้อยเพียงใด (เป็นพลังงาน เช่น อากาศที่หายใจ แสงสว่าง เสียง ความร้อน และ เป็นเหตุปัจจัยทางจิตวิทยา สังคม เช่น ชั่วโมงการทำงาน ค่าตอบแทน)	3.54	1.00	มาก	2
บรรยากาศโดยรอบส่งผลต่อการสื่อสารและ การเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้นมากน้อยเพียงใด (เป็นบรรยากาศ เช่น การติดตั้งตู้บอร์ด/ ข่าว รายวันบริเวณหน้าลิฟต์ หรือ โรงอาหาร สถานที่ ลงเวลาปฏิบัติราชการ หรือการมีบอร์ด ประชาสัมพันธ์บริเวณหน้าสำนัก/ ศูนย์/ สถาบัน รูปแบบของห้องประชุม อุปกรณ์กระจายเสียง การมองเห็นตัวอักษรหรือภาพต่าง ๆ เป็นต้น)	3.60	1.09	มาก	1
รวม	3.53	1.06	มาก	

จากตารางที่ 4-10 ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.06 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า สภาพแวดล้อมอันดับแรก คือ บรรยากาศโดยรอบส่งผลต่อการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้นมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.60 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ พลังงานที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสารในองค์กรมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.54 อยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ บุคคลที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสารในองค์กรมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.46 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในภาพรวม

การสื่อสาร	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
ด้านผู้สื่อสาร	3.47	1.20	มาก	2
ด้านสาร	3.29	1.17	มาก	3
ด้านสภาพแวดล้อม	3.53	1.06	มาก	1
รวม	3.43	1.14	มาก	

จากตารางที่ 4-11 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 สภาพแวดล้อมโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.14 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า สภาพแวดล้อม อันดับแรก คือ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.53 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ผู้สื่อสารมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.47 อยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ สาร มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.29 อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. โดยรวมและรายชื่อ ใช้วิธีคำนวณหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านประสบการณ์

ด้านประสบการณ์	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
การปฏิบัติงานในอดีตมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากน้อยเพียงใด	4.02	1.15	มาก	3
การปฏิบัติงานที่หลากหลายทำให้เพิ่มความสามรถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้มากน้อยเพียงใด	4.38	0.88	มากที่สุด	1
การปฏิบัติงานที่หลากหลายทำให้เกิดความถูกต้องในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากน้อยเพียงใด	4.07	1.03	มาก	2
รวม	4.15	1.02	มาก	

จากตารางที่ 4-12 ด้านประสบการณ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.02 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า ประสบการณ์ อันดับแรก คือ การปฏิบัติงานที่หลากหลาย ทำให้เพิ่มความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้มากขึ้น เพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.38 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ การปฏิบัติงานที่หลากหลายทำให้เกิดความถูกต้องในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากขึ้นเพียงใดมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ การปฏิบัติงานในอดีตมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากขึ้นเพียงใด ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.02 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านสติปัญญา

ด้านสติปัญญา	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
ผู้ที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลต่อปริมาณการรับรู้ของบุคคลได้มากขึ้นเพียงใด (ผู้ที่ผ่านการทดสอบวัดระดับสติปัญญา หรือผ่านการทดสอบของหน่วยงานในเรื่องดังกล่าว และมีคะแนนการทดสอบอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด)	3.94	0.91	มาก	3
ผู้ที่มีสติปัญญาต่ำจะมีผลต่อความรวดเร็วในการรับรู้ข้อมูลและบันทึกหรือจดจำข้อมูลเพียงใด	4.10	1.00	มาก	2
“สติปัญญา” สำคัญต่อความสามารถในการรับรู้บุคคลเพียงใด	4.12	0.88	มาก	1
รวม	4.15	0.93	มาก	

จากตารางที่ 4-13 ด้านสติปัญญา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.93 อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า สติปัญญา อันดับแรก คือ สติปัญญาสำคัญต่อความสามารถในการรับรู้บุคคลเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ผู้ที่มีสติปัญญาต่ำกว่าจะมีผลต่อความรวดเร็วในการรับรู้ข้อมูลและบันทึกหรือจดจำข้อมูลเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ผู้ที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลต่อปริมาณการรับรู้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.94 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านการสังเกตพิจารณา

ด้านการสังเกตพิจารณา	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
ผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณาสามารถรับรู้เรื่อง ที่ซับซ้อนได้มากน้อยเพียงใด	4.62	0.69	มากที่สุด	1
ผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณาสามารถเก็บรายละเอียด ของข้อมูลข่าวสารที่จะรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด	4.54	0.73	มากที่สุด	3
การแยกแยะความสำคัญของข้อมูลข่าวสาร ภายในองค์กรมากน้อยเพียงใด	4.57	0.66	มากที่สุด	2
รวม	4.57	0.69	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-14 ด้านการสังเกตพิจารณาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า การสังเกตพิจารณา อันดับแรก คือ ผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณาสามารถรับรู้เรื่องที่ซับซ้อนได้มากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ การแยกแยะความสำคัญของข้อมูลข่าวสารภายในองค์กรมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ ผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณาสามารถเก็บรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารที่จะรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านความสนใจและตั้งใจ

ด้านความสนใจและตั้งใจ	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
ความสนใจและตั้งใจมีความสำคัญต่อการรับรู้ ของบุคลากรมากน้อยเพียงใด	4.58	0.80	มากที่สุด	1
ความสนใจและตั้งใจมีส่วนช่วยในการรับรู้ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้มากน้อยเพียงใด	4.43	0.82	มากที่สุด	3
ความสนใจและตั้งใจมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด	4.57	0.66	มากที่สุด	2
รวม	4.52	0.76	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-15 ด้านความสนใจและตั้งใจโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.76 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า ความสนใจและตั้งใจ อันดับแรก คือ ความสนใจและตั้งใจมีความสำคัญต่อการรับรู้ของบุคลากร มากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ความสนใจและตั้งใจ มีผลต่อประสิทธิภาพในการรับรู้ได้มากน้อยเพียงใดมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ ความสนใจและตั้งใจมีส่วนช่วยในการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้มากน้อย เพียงใด ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.43 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4-16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านคุณภาพจิตใจ

ด้านคุณภาพจิตใจ	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
คุณภาพจิตใจมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้มากน้อยเพียงใด	4.20	0.81	มากที่สุด	3
คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลได้มากน้อยเพียงใด (อารมณ์ในขณะที่รับรู้ เช่น ไม่แจ่มใส เหนื่อยอ่อน หมดกำลังใจ อารมณ์ขุ่นมัว)	4.40	0.93	มากที่สุด	1
คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลได้มากน้อยเพียงใด (อารมณ์ในขณะที่รับรู้ เช่น แจ่มใส กระชุ่มกระชวย และมีจิตใจปลอดโปร่ง)	4.28	0.86	มากที่สุด	2
รวม	4.29	0.86	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-16 ด้านคุณภาพจิตใจโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.86 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า อันดับแรก คือ คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลได้มากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลได้มากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.28 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ คุณภาพจิตใจมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านการคาดหวัง

ด้านการคาดหวัง	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
ความคาดหวังต่อนโยบายองค์กรมีผลต่อระดับการรับรู้ของบุคคลมากน้อยเพียงใด (การดำเนินการให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายขององค์กร ไปสู่การดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับสำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์)	3.78	1.26	มาก	2
ให้องค์กรกำหนดวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่หลากหลายเหมาะสมกับพฤติกรรมกลุ่ม (เช่น คนไม่ชอบฟังอาจจะเลือกรับรู้ผ่านการอ่าน การมองเห็นสื่อต่าง ๆ)	3.68	1.24	มาก	3
ความก้าวหน้าในอาชีพที่มีผลต่อแรงจูงใจและความพร้อมในการจะรับรู้มากน้อยเพียงใด (เช่น นโยบายฝ่ายบริหารในการกำหนดความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เป็นข้อมูลประกอบการเลื่อนขั้นให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ)	3.83	1.01	มาก	1
รวม	3.76	1.17	มาก	

จากตารางที่ 4-17 ด้านการคาดหวังพิจารณาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.17 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า การคาดหวังพิจารณา อันดับแรก คือ ความก้าวหน้าในอาชีพที่มีผลต่อแรงจูงใจและความพร้อมในการจะรับรู้มากน้อยเพียงใดมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.83 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ความคาดหวังต่อนโยบายองค์กรมีผลต่อระดับการรับรู้ของบุคคลมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.78 อยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ให้องค์กรกำหนดวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่หลากหลายเหมาะสมกับพฤติกรรมกลุ่ม ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.68 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4-18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับด้านบุคลิกภาพรวม

ด้านบุคลิกภาพรวม	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
บุคลิกภาพรวมมีผลต่อการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ภายในองค์กรมากน้อยเพียงใด (บุคลิกภาพรวม ได้แก่ ลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพ เช่น ผู้ที่มี ความยืดหยุ่นจะรับรู้สิ่งของหรือวัตถุได้ดีกว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป)	4.10	1.08	มาก	1
ผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมยืดหยุ่นจะมีต่อการรับรู้ มากน้อยเพียงใด	3.90	1.24	มาก	2
ผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมแข็งแกร่ง หนักแน่น จะมีผลต่อการรับรู้มากน้อยเพียงใด	3.37	1.28	ปานกลาง	3
รวม	3.79	1.20	มาก	

จากตารางที่ 4-18 ด้านบุคลิกภาพรวมโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.20 อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า บุคลิกภาพรวมพิจารณาอันดับแรก คือ บุคลิกภาพรวมมีผลต่อการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารภายในองค์กรมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมยืดหยุ่นจะมีผลต่อการรับรู้มากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.90 อยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมแข็งแกร่ง หนักแน่น จะมีผลต่อการรับรู้มากน้อยเพียงใด ให้องค์กรกำหนดวิธีการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ที่หลากหลายเหมาะสมกับพฤติกรรมกลุ่ม ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.37 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้

ประจำตัวของผู้รับรู้	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
ด้านประสบการณ์	4.15	1.02	มาก	5
ด้านสติปัญญา	4.15	0.93	มาก	4
ด้านการสังเกตพิจารณา	4.57	0.69	มากที่สุด	1
ด้านความสนใจความตั้งใจ	4.52	0.76	มากที่สุด	2
ด้านคุณภาพจิตใจ	4.29	0.86	มากที่สุด	3
ด้านการคาดหวัง	3.76	1.17	มาก	7
ด้านบุคลิกภาพรวม	3.79	1.20	มาก	6
รวม	4.17	0.94	มาก	

จากตารางที่ 4-19 ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.94 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ พิจารณาอันดับแรก คือ ด้านการสังเกตพิจารณา มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ด้านความสนใจความตั้งใจ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ ด้านคุณภาพจิตใจ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.29 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ ด้านสติปัญญา ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.15 อยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ ด้านประสบการณ์ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.15 อยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ด้านบุคลิกภาพรวม ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ ด้านการคาดหวัง ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 3.76 อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเชิงอนุมานของผลการทดสอบสมมติฐาน (การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้)

1. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)
2. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

3. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

4. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

5. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

6. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

7. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพ) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

8. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

1. การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

สมมติฐานที่ 1 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1.1 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์)

H_0 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) ไม่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์)

H_1 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์)

ตารางที่ 4-20 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์)

Model	การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551 มีผลปัจจัย ลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านประสบการณ์	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
		Coefficients		Coefficients			Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1	(ค่าคงที่)	10.22	0.68		14.89	.00*		
	ด้านผู้สื่อสาร (X_1)	-0.08	0.09	-0.09	-0.86	.38	0.20	4.80
	ด้านสาร (X_2)	-0.18	0.10	-0.21	-1.84	.67	0.20	4.77
	ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)	0.46	0.04	0.50	9.48	.00*	0.98	1.02
	R	0.57						
	R Square	0.32						
	Adjusted R Square	0.31						
	Durbin-Watson	0.91						
	F-ratio 39.84	Sig =0.000*						
	ตัวแปรตาม คือ ด้านประสบการณ์ (Y_1)							

*P-value > 0.05

จากตารางที่ 4-20 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบความแปรปรวน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อย่างน้อย 1 ตัวมีอิทธิพลต่อ ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Multiple

regression โดยใช้การพิจารณาค่า F ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 39.84 และค่า P-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรอิสระการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หนึ่งในสามด้าน ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม อย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบแล้ว การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 0.91 ซึ่งค่าต่ำกว่า 1.500 หมายความว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัว ไม่มีความคลาดเคลื่อน แต่ละค่าไม่เป็นอิสระกัน และจากค่า Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.100 และค่า VIF แต่ละด้านมีค่าไม่เกิน 10 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าความสัมพันธ์กันน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า มีตัวแปรเพียง 1 ด้าน จาก 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) ได้แก่

1. ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ 0.50 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านสภาพแวดล้อมและด้านสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้ สำหรับด้านผู้สื่อสารและด้านสาร นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสารและด้านสาร ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านประสบการณ์ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ไม่สามารถสร้างสมการถดถอย จากผลการวิเคราะห์ได้ โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ได้แก่

1.1 ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่าไม่ Sig เท่ากับ 0.38 มีค่า Beta เท่ากับ -0.09

1.2 ด้านสาร (X_2) มีค่าไม่ Sig เท่ากับ 0.67 มีค่า Beta เท่ากับ -0.21

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้ง 3 ด้าน พบว่า R Squarer เท่ากับ 0.32 หรือร้อยละ 32 หมายความว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านประสบการณ์ (Y_1) ขึ้นอยู่กับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ร้อยละ 32 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้น โดยใช้คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบ (B)

$$\hat{Y}_1 = 10.22 + (-0.46) X_3$$

สมการของความสัมพันธ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z\hat{Y}_1 = 0.50 X_3$$

เมื่อ $\hat{Y}_1$ = ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านประสบการณ์

X_3 = ด้านสภาพแวดล้อม

จากสมการความถดถอยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านประสบการณ์ของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 10.22 แต่เมื่อการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านประสบการณ์เพิ่มขึ้น -0.46 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่

สรุปได้ว่า การทดสอบเงื่อนไขด้วยค่าสถิติการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) ไม่เกิดปัญหา Multi collinearity เนื่องจาก Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 และจากการทดสอบสถิติ ปรากฏว่าการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่า Sig น้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 (ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-value = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) ซึ่งหมายความว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์)

การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

สมมติฐานที่ 1.2 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา)

H_0 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) ไม่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา)

H_1 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา)

ตารางที่ 4-21 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา)

Model	การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551 มีผลต่อปัจจัยลักษณะ ประจำตัวผู้รับรู้ด้าน สติปัญญา	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
		Coefficients		Coefficients			Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
2	(ค่าคงที่)	9.42	0.71		13.21	.00*		
	ด้านผู้สื่อสาร (X_1)	0.03	0.09	0.04	0.35	.72	0.20	4.80
	ด้านสาร (X_2)	-0.22	0.10	-0.03	-0.24	.81	0.20	4.77
	ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)	0.26	0.05	0.32	5.25	.00*	0.98	1.02
	R	0.32						
	R Square	0.10						
	Adjusted R Square	0.09						
	Durbin-Watson	1.18						
	F-ratio 9.62 Sig =0.000*							
	ตัวแปรตาม คือ ด้านสติปัญญา (Y_2)							

*P-value > 0.05

จากตารางที่ 4-21 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบความแปรปรวน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อย่างน้อย 1 ตัวมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Multiple regression โดยใช้การพิจารณาค่า F ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 9.62 และค่า P-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรอิสระการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หนึ่งในสามด้าน ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) อย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบแล้ว การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของค่าความคาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Durbin-Watsan เท่ากับ 1.18 ซึ่งค่าต่ำกว่า 1.500 หมายความว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัว ไม่มีความคาดเคลื่อน แต่ละค่าไม่เป็นอิสระกัน และจากค่า Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.100 และค่า VIF แต่ละด้านมีค่าไม่เกิน 10 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าความสัมพันธ์กันน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า มีตัวแปรเพียง 1 ด้าน จาก 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) ได้แก่

1. ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ 0.32 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) (Y_2) ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้ สำหรับ 2 ตัวแปร ที่ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ได้แก่

1.1 ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่าไม่ Sig เท่ากับ 0.72 มีค่า Beta เท่ากับ 0.04

1.2 ด้านสาร (X_2) มีค่าไม่ Sig เท่ากับ 0.81 มีค่า Beta เท่ากับ -0.03

นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านสติปัญญา (Y_2) ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ไม่สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้ง 3 ด้าน พบว่า R Squarer เท่ากับ 0.10 หรือร้อยละ 10 หมายความว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านสติปัญญา (Y_2) ขึ้นอยู่กับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ร้อยละ 10 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้นโดยใช้คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ในรูปคะแนนดิบ (B)

$$\hat{Y}_2 = 9.42 + 0.26X_3$$

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z\hat{Y}_2 = 0.32 X_3$$

เมื่อ $\hat{Y}_2$ = ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านสติปัญญา

X_3 = ด้านสภาพแวดล้อม

จากสมการความถดถอยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านสติปัญญาของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 9.42 แต่เมื่อการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านสติปัญญาเพิ่มขึ้น 0.26 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่

สรุปได้ว่า การทดสอบเงื่อนไขด้วยค่าสถิติการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) ไม่เกิดปัญหา Multi collinearity เนื่องจาก Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 และจากการทดสอบสถิติ ปรากฏว่าการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านสภาพแวดล้อม) มีค่า Sig น้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 (ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-value = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) ซึ่งหมายความว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา)

การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับ ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

สมมติฐานที่ 1.3 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา)

H_0 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) ไม่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา)

H_1 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา)

ตารางที่ 4-22 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา)

Model	การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551 มีผลต่อปัจจัยลักษณะ ประจำตัวผู้รับรู้ด้าน การสังเกตพิจารณา	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
		Coefficients		Coefficients			Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
3	(ค่าคงที่)	9.75	0.49		19.77	.00		
	ด้านผู้สื่อสาร (X_1)	0.36	0.06	0.62	5.62	.00*	0.20	4.80
	ด้านสาร (X_2)	-0.15	0.07	-0.25	-3.51	.33	0.20	4.77
	ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)	0.19	0.03	-0.29	-0.41	.00*	0.98	1.02
	R	0.54						
	R Square	0.29						
	Adjusted R Square	0.28						
	Durbin-Watson	1.57						
F-ratio 33.90 Sig = 0.000*								
ตัวแปรตาม คือ ด้านการสังเกตพิจารณา (Y_1)								

*P-value > 0.05

จากตารางที่ 4-22 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบความแปรปรวน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อย่างน้อย 1 ตัวมีอิทธิพลต่อ ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Multiple regression โดยใช้การพิจารณาค่า F ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 33.90 และค่า P-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรอิสระการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หนึ่งในสามด้าน ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) อย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพล ต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบแล้ว การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ผลการวิเคราะห์

ระดับความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.57 ซึ่งค่าไม่ต่ำกว่า 1.500 และไม่เกิน 2.500 หมายความว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าเป็นอิสระกัน และจากค่า Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.100 และค่า VIF แต่ละด้านมีค่าไม่เกิน 10 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าความสัมพันธ์กันน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า มีตัวแปรเพียง 2 ด้าน จาก 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ได้แก่

1. ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ 0.62
2. ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ -0.29

นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (การสังเกตพิจารณา) ในรูปเชิงเส้นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้

สำหรับด้านสาร (X_2) มีค่าไม่ Sig เท่ากับ 0.33 มีค่า Beta เท่ากับ -0.25 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสารไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านการสังเกตพิจารณาในรูปเชิงเส้นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ไม่สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้

ผลการวิเคราะห์ตัวแปร การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้ง 3 ด้าน พบว่า R Squarer เท่ากับ 0.29 หรือร้อยละ 29 หมายความว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านการสังเกตพิจารณา (Y_3) ขึ้นอยู่กับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ร้อยละ 29 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้นโดยใช้คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบ (B)

$$\hat{Y}_3 = 9.75 + 0.36X_1 + 0.19 X_3$$

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z\hat{Y}_3 = 0.62 + (-0.29)$$

เมื่อ $\hat{Y}_3 =$ ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านการสังเกตพิจารณา

$X_1 =$ ผู้สื่อสาร

$X_3 =$ สภาพแวดล้อม

จากสมการความถดถอยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านการสังเกตพิจารณาของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 9.75 แต่เมื่อการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านการสังเกตพิจารณาเพิ่มขึ้น 0.36 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อม เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านการสังเกตพิจารณาเพิ่มขึ้น 0.19 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่

สรุปได้ว่า การทดสอบเงื่อนไขด้วยค่าสถิติการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสารและด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา) ไม่เกิดปัญหา Multi collinearity เนื่องจาก Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 และจากการทดสอบสถิติปรากฏว่าการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร (X_1) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่า Sig น้อยกว่า ค่านัยสำคัญ 0.05 (ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-value = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) ซึ่งหมายความว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสารและด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา)

การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

สมมติฐานที่ 1.4 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ)

H_0 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) ไม่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ)

H_1 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ)

ตารางที่ 4-23 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ)

Model	การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551 มีผลต่อปัจจัยลักษณะ ประจำตัวผู้รับรู้ด้าน ความสนใจและตั้งใจ	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
		Coefficients		Coefficients			Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
4	(ค่าคงที่)	13.37	0.63		21.14	.00		
	ด้านผู้สื่อสาร (X_1)	0.27	0.08	0.42	3.09	.00*	0.20	4.80
	ด้านสาร (X_2)	-0.30	0.09	-0.46	-3.41	.00*	0.20	4.77
	ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)	0.04	0.04	0.06	1.03	.30	0.98	1.02
	R	0.23						
	R Square	0.05						
	Adjusted R Square	0.04						
	Durbin - Watsan	1.04						
	F-ratio 4.58 Sig =0.000*							
	ตัวแปรตาม คือ ด้านความสนใจและตั้งใจ (Y_4)							

*P-value > 0.05

จากตารางที่ 4-23 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบความแปรปรวน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อย่างน้อย 1 ตัวมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Multiple regression โดยใช้การพิจารณาค่า F ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 4.58 และค่า P-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรอิสระ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หนึ่งในสามด้าน ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) อย่างน้อย 1 ตัวแปรมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบแล้ว การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Durbin-Watsan เท่ากับ 1.04 ซึ่งค่าต่ำกว่า 1.500 หมายความว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความคลาดเคลื่อน แต่ละค่าไม่เป็น

อิสระกัน และจากค่า Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.100 และค่า VIF แต่ละด้านมีค่าไม่เกิน 10 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าความสัมพันธ์กันน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า มีตัวแปรเพียง 2 ด้าน จาก 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ) โดยเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ได้แก่

1. ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ 0.42
2. ด้านสาร (X_2) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ -0.46

นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ) ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้ สำหรับด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่าไม่ Sig เท่ากับ 0.06 มีค่า Beta เท่ากับ 0.30 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อมไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านความสนใจและตั้งใจในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ไม่สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้

ผลการวิเคราะห์ตัวแปร การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้ง 3 ด้าน พบว่า R Squarer เท่ากับ 0.05 หรือร้อยละ 5 หมายความว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านความสนใจและตั้งใจ (Y_4) ขึ้นอยู่กับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ร้อยละ 5 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้นโดยใช้คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบ (B)

$$\hat{Y}_4 = 13.37 + 0.27X_1 + (-0.30)X_2$$

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z\hat{Y}_4 = 0.42 + (-0.46)X_1$$

เมื่อ $\hat{Y}_4$ = ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านความสนใจและตั้งใจ

X_1 = ด้านผู้สื่อสาร

$X_2 =$ ด้านสาร

จากสมการความถดถอยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านความสนใจและตั้งใจของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 13.37 แต่เมื่อการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านความสนใจและตั้งใจเพิ่มขึ้น 0.27 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสาร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านความสนใจและตั้งใจเพิ่มขึ้น -0.30 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่

สรุปได้ว่า การทดสอบเงื่อนไขด้วยค่าสถิติการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสารและด้านสาร) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ) ไม่เกิดปัญหา Multi colinearity เนื่องจาก Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 และจากการทดสอบสถิติปรากฏว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) มีค่า Sig น้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-value = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) ซึ่งหมายความว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสารและด้านสาร) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านความสนใจและตั้งใจ)

การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ผู้สื่อสาร สาร สภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (คุณภาพจิตใจ) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

สมมติฐานที่ 1.5 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ)

H_0 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) ไม่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ)

H_1 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ)

ตารางที่ 4-24 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ)

Model	การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551 มีผลต่อปัจจัยลักษณะ ประจำตัวของผู้รับรู้ด้าน คุณภาพจิตใจ	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
		Coefficients		Coefficients			Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
5	(ค่าคงที่)	8.37	0.59		14.09	.00		
	ด้านผู้สื่อสาร (X_1)	0.29	0.82	0.43	3.57	.00*	0.20	4.80
	ด้านสาร (X_2)	-0.13	0.84	-0.19	-1.61	.01*	0.20	4.77
	ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)	0.26	0.42	0.35	6.28	.00*	0.98	1.02
	R	0.47						
	R Square	0.22						
	Adjusted R Square	0.21						
	Durbin-Watson	1.40						
	F-ratio 24.24 Sig =0.000*							
	ตัวแปรตาม คือ ด้านคุณภาพจิตใจ (Y_3)							

*P-value > 0.05

จากตารางที่ 4-24 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบความแปรปรวน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อย่างน้อย 1 ตัวมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Multiple regression โดยใช้การพิจารณาค่า F ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 24.24 และค่า P-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรอิสระการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หนึ่งในสามด้าน ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) อย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบแล้ว การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.40 ซึ่งค่าต่ำกว่า 1.500 หมายความว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความคลาดเคลื่อน แต่ละค่า

ไม่เป็นอิสระกัน และจากค่า Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.100 และค่า VIF แต่ละด้านมีค่าไม่เกิน 10 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าความสัมพันธ์กันน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า มีตัวแปรจาก 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ) โดยเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ได้แก่

1. ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00* มีค่า Beta เท่ากับ 0.43
2. ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00* มีค่า Beta เท่ากับ 0.35
3. ด้านสาร (X_2) มีค่า Sig เท่ากับ 0.01* มีค่า Beta เท่ากับ -0.19

นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ) ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้ง 3 ด้าน พบว่า R Squarer เท่ากับ 0.22 หรือร้อยละ 22 หมายความว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านคุณภาพจิตใจ (Y_5) ขึ้นอยู่กับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ร้อยละ 22 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้นโดยใช้คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบ (B)

$$\hat{Y}_5 = 8.37 + 0.29X_1 + 0.26 X_3 + (-0.13) * X_2$$

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z\hat{Y}_5 = 0.43 X_1 + 0.35 X_3 + (-0.19) X_2$$

เมื่อ $\hat{Y}_5$ = ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านคุณภาพจิตใจ

X_1 = ด้านผู้สื่อสาร

X_3 = ด้านสภาพแวดล้อม

X_2 = ด้านสาร

จากสมการความถดถอยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านคุณภาพจิตใจของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 8.37 แต่เมื่อการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านคุณภาพจิตใจเพิ่มขึ้น 0.29 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อม เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านคุณภาพจิตใจเพิ่มขึ้น 0.26 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสาร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านคุณภาพจิตใจเพิ่มขึ้น -0.13 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่

สรุปได้ว่า การทดสอบเงื่อนไขด้วยค่าสถิติการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสาร) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ) ไม่เกิดปัญหา Multi collinearity เนื่องจาก Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 และจากการทดสอบสถิติปรากฏว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) และด้านสาร (X_2) มีค่า Sig น้อยกว่า ค่านัยสำคัญ 0.05 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-value = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) ซึ่งหมายความว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ)

การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

สมมติฐานที่ 1.6 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง)

H_0 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) ไม่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง)

H_1 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง)

ตารางที่ 4-25 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง)

Model	การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551 มีผลต่อปัจจัยลักษณะ ประจำตัวผู้รับรู้ด้าน การคาดหวัง	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
		Coefficients		Coefficients			Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
6	(ค่าคงที่)	6.17	0.73		8.38	.00		
	ด้านผู้สื่อสาร (X_1)	0.49	0.10	0.60	4.88	.00*	0.20	4.80
	ด้านสาร (X_2)	-0.30	0.10	-0.35	-2.90	.00*	0.20	4.77
	ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)	0.27	0.05	0.30	5.34	.00*	0.98	1.02
	R	0.47						
	R Square	0.22						
	Adjusted R Square	0.21						
	Durbin-Watson	1.20						
	F-ratio 23.97 Sig = 0.000*							
	ตัวแปรตาม คือ ด้านการคาดหวัง (Y_0)							

*P-value > 0.05

จากตารางที่ 4-25 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบความแปรปรวน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อย่างน้อย 1 ตัวมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Multiple regression โดยใช้การพิจารณาค่า F ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 23.97 และค่า P-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรอิสระการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หนึ่งในสามด้าน ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) อย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบแล้ว การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.20 ซึ่งค่าต่ำกว่า 1.500 หมายความว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความคลาดเคลื่อน แต่ละค่า

ไม่เป็นอิสระกัน และจากค่า Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.100 และค่า VIF แต่ละด้านมีค่าไม่เกิน 10 ซึ่งแสดงว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า มีตัวแปร 3 ด้าน จาก 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง) โดยเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ได้แก่

1. ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ 0.60
2. ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ -0.30
3. ด้านสาร (X_2) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ -0.35

นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) และด้านสาร (X_2) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง) ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้ง 4 ด้าน พบว่า R Squarer เท่ากับ 0.22 หรือร้อยละ 22 หมายความว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านการคาดหวัง (Y_6) ขึ้นอยู่กับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ร้อยละ 22 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้นโดยใช้คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบ (B)

$$\hat{Y}_6 = 6.17 + 0.49X_1 + 0.27 X_3 + (-0.30) X_2$$

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z\hat{Y}_6 = 0.60 X_1 + (-0.30) X_3 + (-0.35) X_2$$

เมื่อ $\hat{Y}_6$ = ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านการคาดหวัง

X_1 = ด้านผู้สื่อสาร

X_3 = ด้านสภาพแวดล้อม

X_2 = ด้านสาร

จากสมการความถดถอยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านการคาดหวังของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 6.17 แต่เมื่อการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านการคาดหวังเพิ่มขึ้น 0.49 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อม เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านการคาดหวังเพิ่มขึ้น 0.27 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่ และการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสาร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านการคาดหวังเพิ่มขึ้น -0.30 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่

สรุปได้ว่า การทดสอบเงื่อนไขด้วยค่าสถิติการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสาร) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง) ไม่เกิดปัญหา Multi collinearity เนื่องจาก Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 และจากการทดสอบสถิติปรากฏว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสภาพแวดล้อม (X_4) ด้านสาร (X_2) มีค่า Sig น้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-value = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) ซึ่งหมายความว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร สภาพแวดล้อม และสาร) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง)

การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

สมมติฐานที่ 1.7 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม)

H_0 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) ไม่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม)

H_1 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม)

ตารางที่ 4-26 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม)

Model	การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551 มีผลต่อปัจจัยลักษณะ ประจำตัวผู้รับรู้ด้าน บุคลิกภาพรวม	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
		Coefficients		Coefficients			Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
7	(ค่าคงที่)	7.52	0.76		9.86	.00		
	ด้านผู้สื่อสาร (X_1)	0.32	0.10	0.40	3.07	.00*	0.20	4.80
	ด้านสาร (X_2)	-0.05	0.10	-0.06	-0.46	.64	0.20	4.77
	ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)	0.09	0.05	-0.10	1.69	.09	0.98	1.02
	R	0.37						
	R Square	0.13						
	Adjusted R Square	0.12						
	Durbin-Watson	1.61						
	F-ratio 13.10 Sig = 0.000*							
	ตัวแปรตาม คือ บุคลิกภาพรวม (Y_1)							

*P-value > 0.05

จากตารางที่ 4-26 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบความแปรปรวน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อย่างน้อย 1 ตัวมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Multiple regression โดยใช้การพิจารณาค่า F ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 13.10 และค่า P-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรอิสระการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หนึ่งในสามด้าน ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) อย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบแล้ว การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.61 ซึ่งค่าไม่ต่ำกว่า 1.500 และไม่เกิน 2.500 หมายความว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มี

ความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าไม่เป็นอิสระกัน และจากค่า Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.100 และค่า VIF แต่ละด้านมีค่าไม่เกิน 10 ซึ่งแสดงว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าความสัมพันธ์กันน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า มีตัวแปร 1 ด้าน จาก 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม) ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ 0.40

นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่ง ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม) ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้ สำหรับด้านสภาพแวดล้อม (X_2) มีค่าไม่ Sig เท่ากับ 0.09 มีค่า Beta เท่ากับ -0.10 ด้านสาร (X_3) มีค่าไม่ Sig เท่ากับ 0.64 มีค่า Beta เท่ากับ -0.06 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อม (X_2) ด้านสาร (X_3) ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม) ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้ง 3 ด้าน พบว่า R Squarer เท่ากับ 0.13 หรือร้อยละ 13 หมายความว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านคุณภาพจิตใจ (Y_7) ขึ้นอยู่กับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ร้อยละ 13 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้นโดยใช้คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบ (B)

$$\hat{Y}_7 = 7.52 + 0.32 X_1$$

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z\hat{Y}_7 = 0.40$$

เมื่อ $\hat{Y}_7$ = ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านบุคลิกภาพรวม

X_1 = ด้านผู้สื่อสาร

จากสมการความถดถอยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านบุคลิกภาพรวมของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 7.52 แต่เมื่อการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านบุคลิกภาพรวมเพิ่มขึ้น 0.32 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่

สรุปได้ว่า การทดสอบเงื่อนไขด้วยค่าสถิติการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis) พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม) ไม่เกิดปัญหา Multi collinearity เนื่องจาก Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 และจากการทดสอบ สถิติปรากฏว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่า Sig น้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 $P\text{-value} = 0.00$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) ซึ่งหมายความว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร) มีผลต่อปัจจัย ลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม)

การทดสอบความมีอิทธิพลระหว่าง การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม) ใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis)

สมมติฐานที่ 1.8 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม

H_0 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) ไม่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม)

H_1 : การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม)

ตารางที่ 4-27 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ในการวิเคราะห์การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม)

Model	การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551 มีผลต่อปัจจัยลักษณะ ประจำตัวของผู้รับรู้	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
		Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
		B	Std .Error	Beta				
8	(ค่าคงที่)	64.49	2.82		22.81	.00		
	ด้านผู้สื่อสาร (X_1)	1.71	0.39	0.51	4.36	.00*	0.20	4.80
	ด้านสาร (X_2)	-1.15	0.40	-0.33	-2.87	.04*	0.20	4.77
	ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)	1.60	0.20	0.43	7.97	.00*	0.98	1.02
	R	0.53						
	R Square	0.29						
	Adjusted R Square	0.28						
	Durbin-Watsan	0.89						
	F-ratio 33.42 Sig = 0.000*							

ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (Y) (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม)

*P-value > 0.05

จากตารางที่ 4-27 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้วยการทดสอบความแปรปรวน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อย่างน้อย 1 ตัวมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Multiple regression โดยใช้การพิจารณาค่า F ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 33.42 และค่า P-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรอิสระการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หนึ่งในสามด้าน ได้แก่ ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) อย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา

ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม)

เมื่อทดสอบแล้ว การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสาร (X_2) และด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของค่าความคาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 0.89 ซึ่งค่าต่ำกว่า 1.500 หมายความว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความคลาดเคลื่อน แต่ละค่าไม่เป็นอิสระกัน และจากค่า Tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.100 และค่า VIF แต่ละด้านมีค่าไม่เกิน 10 ซึ่งแสดงว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าความสัมพันธ์กันน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า มีตัวแปร 3 ด้าน จาก 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ โดยเรียงลำดับได้แก่

1. ด้านผู้สื่อสาร (X_1) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ 0.51
2. ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีค่า Beta เท่ากับ 0.43
3. ด้านสาร (X_2) มีค่า Sig เท่ากับ 0.04 มีค่า Beta เท่ากับ -0.33

นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสภาพแวดล้อม (X_3) ด้านสาร (X_2) และมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสร้างสมการถดถอยจากผลการวิเคราะห์ได้

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้ง 3 ด้าน พบว่า R Squarer เท่ากับ 0.29 หรือร้อยละ 29 หมายความว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม) (Y) ขึ้นอยู่กับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ร้อยละ 29 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้น โดยใช้คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบ (B)

$$\hat{Y} = 64.49 + 1.71 X_1 + 1.60 X_3 + (-1.15) X_2$$

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z\hat{Y}_6 = 0.51 X_1 + 0.43 X_3 + (-0.33)X_2$$

เมื่อ $\hat{Y}$ = ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา
ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ
ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม)

X_1 = ด้านผู้สื่อสาร

X_2 = ด้านสาร

X_3 = ด้านสภาพแวดล้อม

จากสมการความถดถอยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้
ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพ
จิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวมของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 64.49 แต่เมื่อ
การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย
จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา
ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม) เพิ่มขึ้น 1.71
หน่วย โดยตัวแปรอื่นๆ คงที่ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
ด้านสภาพแวดล้อม เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์
ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง
ด้านบุคลิกภาพรวม) เพิ่มขึ้น 1.60 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสาร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้
(ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพ
จิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม) เพิ่มขึ้น -1.15 หน่วย โดยตัวแปรอื่น ๆ คงที่

สรุปได้ว่า การทดสอบเงื่อนไขด้วยค่าสถิติการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple
linear regression analysis) พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
(ด้านผู้สื่อสาร ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสาร) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้
(ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพ
จิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม) ไม่เกิดปัญหา Multi collinearity เนื่องจาก Tolerance
มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 และจากการทดสอบสถิติปรากฏว่า การสื่อสาร
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสาร (X_1) ด้านสภาพแวดล้อม (X_3)

ด้านสาร (X_2) มีค่า Sig น้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-value = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) ซึ่งหมายความว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสาร) มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4-28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.1-1.7 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. แยกเป็นรายด้าน

การสื่อสาร พ.ร.บ. 2551	ผลการทดสอบสมมติฐานการสื่อสาร พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีความสัมพันธ์กับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.						
	ประสบการณ์	สติ ปัญญา	การ สังเกต พิจารณา	ความสนใจ และตั้งใจ	คุณภาพ จิตใจ	การ คาดหวัง	บุคลิกภาพ รวม
1. ด้านผู้สื่อสาร	X	X	✓	✓	✓	✓	✓
2. ด้านสาร	X	X	X	✓	✓	✓	X
3. ด้านสภาพ แวดล้อม	✓	✓	✓	X	✓	✓	X

✓ หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

X หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4-28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1-1.7 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีความสัมพันธ์กับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. ที่แยกเป็นรายด้าน พบว่า

1. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงในทิศทางบวกกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. (ด้านประสบการณ์) สำหรับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ตารางที่ 4-29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.8 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.

หัวข้อ	การทดสอบสมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.	การสื่อสาร พ.ร.บ.พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.	
1.1	ด้านผู้สื่อสาร	✓
1.2	ด้านสาร	✓
1.3	ด้านสภาพแวดล้อม	✓

✓ หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 X หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 จากตารางที่ 4-29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. พบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. โดยเรียงความสัมพันธ์จากมากไปน้อยของแต่ละด้าน คือ ด้านผู้สื่อสาร รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสาร ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ. เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) เพื่อศึกษาลักษณะประจำตัวของผู้รับสารที่มีผลต่อกระบวนการสื่อสาร เพื่อสร้างการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ที่มีความซับซ้อนให้กับข้าราชการ ในสำนักงาน ก.พ. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดและทฤษฎีการสื่อสาร และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัย คือ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการสำนักงาน ก.พ. จำนวนรวม 250 คน จากการเก็บข้อมูลระยะเวลา 1 เดือน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการของ Taro Yamane (1967) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 250 ตัวอย่าง และการเลือกตัวอย่างจะใช้การเลือกประเภทตามความน่าจะเป็น (Probability sampling) โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นวิธีการใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างโดยใช้สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่ง อายุราชการ เป็นคำถามให้เลือก ตอบ Check list

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งจะเป็นการวัดระดับการสื่อสารของสำนักงาน ก.พ. โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) เป็นการวัดแบบ Likert scale มี 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร ซึ่งจะเป็นการวัดระดับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของสำนักงาน ก.พ. โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) เป็นการวัดแบบ Likert scale มี 5 ระดับ

นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ มีเกณฑ์การให้คะแนนตามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) อธิบายข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) สถิติเชิงอนุมาน (Inference statistics) สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ. โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) วิธีการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ. สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของข้าราชการสำนักงาน ก.พ.

จากผลการวิจัย ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.40 มีอายุช่วง 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.40 ระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.80 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.00 ระดับปฏิบัติการ/ชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 42.00 อายุราชการ/อายุงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.20 ส่วนใหญ่สังกัดหน่วยงานสำนักงานเลขาธิการ คิดเป็นร้อยละ 18.80

ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับด้านผู้สื่อสารภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านช่องทางการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจภายในองค์กร เช่น การเป็นนักประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ หนังสือรายงานประจำปี หนังสือองค์ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล วารสารข้าราชการ สื่อโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ สื่อนิทรรศการ การตกแต่งภาพ การประชาสัมพันธ์ การประชุมกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ อยู่ในระดับมาก ด้านการสื่อสารต่อกลุ่มเป้าหมายภายในสำนักงาน ก.พ. เช่น การสื่อสารในระดับบุคคล กลุ่มย่อย องค์กร ยกย่องชมเชยและให้รางวัล อยู่ในระดับปานกลาง และการเตรียมความพร้อมในการสื่อสารเพื่อให้ข้าราชการเข้าถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เช่น การเตรียมความพร้อมของผู้สื่อสาร ได้แก่ พิธีกร เจ้าหน้าที่

ผู้รับผิดชอบ (สำนัก/สถาบัน/ศูนย์) หรือผู้บริหารที่รับผิดชอบด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับด้านสาร ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระบวนการในการถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับข้าราชการสำนักงาน ก.พ. อยู่ในระดับมาก เนื้อหาที่ใช้ในถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีความเหมาะสม ความซับซ้อน ความชัดเจน ความเข้มข้นของเนื้อหา อยู่ในระดับปานกลาง และรูปแบบในการถ่ายทอดสร้างความรู้ความเข้าใจ เช่น การพูด การเขียน ทำทาง สัญลักษณ์ สื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อม ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บรรยากาศโดยรอบส่งผลต่อการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น เป็นบรรยากาศ เช่น การติดตั้งตั้งบอร์ด/ ข่าวรายวันบริเวณหน้าลิฟท์หรือโรงอาหาร สถานที่ลงเวลาปฏิบัติราชการหรือการมีบอร์ดประชาสัมพันธ์บริเวณหน้าสำนัก/ศูนย์/สถาบัน รูปแบบของห้องประชุม อุปกรณ์กระจายเสียง การมองเห็นตัวอักษรหรือภาพต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก พลังงานที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสารในองค์กร เช่น อากาศที่หายใจ แสงสว่าง เสียง ความร้อน และ เป็นเหตุปัจจัยทางจิตวิทยาสังคม เช่น ชั่วโมงการทำงาน ค่าตอบแทนอยู่ในระดับมาก และบุคคลที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสารในองค์กร เป็นบุคคล เช่น หัวหน้าผู้ควบคุมงานหรือเพื่อนร่วมปฏิบัติงาน เป็นสิ่งของ เช่น เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ภาพรวมพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ด้านสาร อยู่ในระดับมาก ด้านผู้สื่อสาร อยู่ในระดับมาก

ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ.

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ด้านประสบการณ์ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้านการปฏิบัติงานที่หลากหลาย ทำให้เพิ่มความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการปฏิบัติงานที่หลากหลาย ทำให้เกิดความถูกต้องในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก
ด้านการปฏิบัติงานในอดีตมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ด้านสติปัญญา ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้านสติปัญญา สำคัญต่อความสามารถในการรับรู้บุคคลอยู่ในระดับมาก ผู้ที่มีสติปัญญาต่ำจะมีผลต่อความรวดเร็ว ในการรับรู้ข้อมูลและบันทึกหรือจดจำข้อมูลอยู่ในระดับมาก ผู้ที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลต่อปริมาณ การรับรู้ของบุคคล เช่น ผู้ที่ผ่านการทดสอบวัดระดับสติปัญญาหรือผ่านการทดสอบของหน่วยงาน ในเรื่องดังกล่าวและมีคะแนนการทดสอบอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด อยู่ในระดับมาก

3. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ด้านการสังเกตพิจารณา ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณาสามารถรับรู้เรื่องที่ซับซ้อนได้อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการแยกแยะ ความสำคัญของข้อมูลข่าวสารภายในองค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณา สามารถเก็บรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารที่จะรับรู้ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

4. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ด้านความสนใจและตั้งใจ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้านความสนใจและตั้งใจมีความสำคัญต่อการรับรู้ของบุคลากร อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสนใจและตั้งใจมีผลต่อประสิทธิภาพในการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสนใจ และตั้งใจมีส่วนช่วยในการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้มากน้อยเพียงใด อยู่ในระดับมากที่สุด

5. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ด้านคุณภาพจิตใจ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้าน คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล เช่น อารมณ์ในขณะที่ รับรู้ เช่น ไม่แจ่มใส เหนื่อยอ่อน หมดกำลังใจ อารมณ์ขุ่นมัว อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านคุณภาพ จิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล เช่น อารมณ์ในขณะที่รับรู้ เช่น แจ่มใส กระชุ่มกระชวย และมีจิตใจปลอดโปร่ง อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านคุณภาพจิตใจมีส่วนช่วย ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมากที่สุด

6. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ด้านการคาดหวัง ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้าน ความก้าวหน้าในอาชีพที่มีผลต่อแรงจูงใจและความพร้อมในการจะรับรู้ เช่น นโยบายฝ่ายบริหาร ในการกำหนดความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เป็นข้อมูล ประกอบการเลื่อนขั้นให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ อยู่ในระดับมาก ด้านความคาดหวังต่อนโยบายองค์กร

มีผลต่อระดับการรับรู้ของบุคคลมากน้อยเพียงใด เช่น การดำเนินการให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายขององค์กร ไปสู่การดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับสำนัก/สถาบัน/ ศูนย์ อยู่ใน ระดับมาก ด้านการให้องค์กรกำหนดวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่หลากหลายเหมาะสมกับ พฤติกรรมกลุ่ม เช่น คนไม่ชอบฟังอาจจะเลือกรับรู้ผ่านการอ่าน การมองเห็นสื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับ มาก

7. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ด้านบุคลิกภาพรวม ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้าน บุคลิกภาพรวมมีผลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารภายในองค์กร ได้แก่ ลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพ เช่น ผู้ที่มีความยืดหยุ่นจะรับรู้สิ่งของหรือวัตถุได้ดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป อยู่ในระดับมาก ด้านผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมยืดหยุ่นจะมีต่อการรับรู้ อยู่ในระดับมาก ด้านผู้ที่มี บุคลิกภาพรวมแข็งแกร่ง หนักแน่น จะมีผลต่อการรับรู้ อยู่ในระดับมาก

8. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้านการสังเกตพิจารณาอยู่ใน ระดับมากที่สุด ด้านความสนใจความตั้งใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านคุณภาพจิตใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ด้านสติปัญญา อยู่ในระดับมาก ด้านประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก ด้านบุคลิกภาพ อยู่ใน ระดับมาก ด้านความคาดหวัง อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อ ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.

1. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. เป็นรายด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

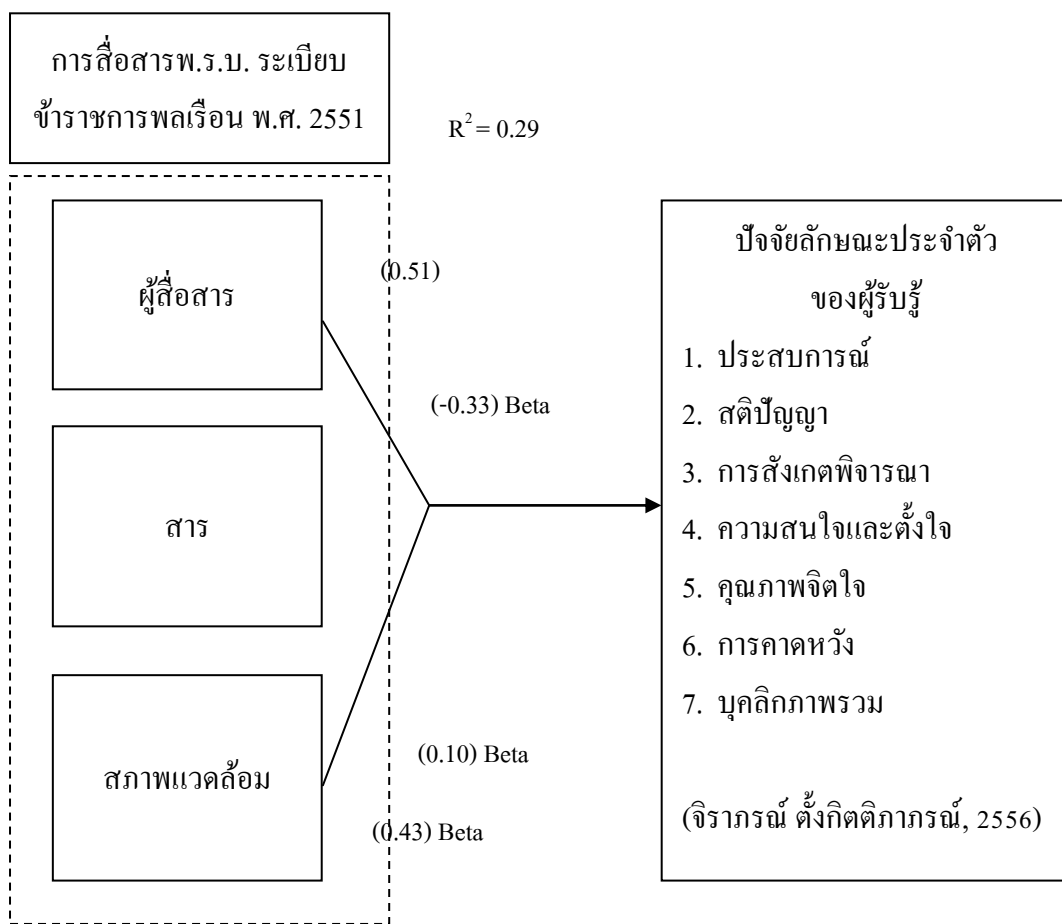
1.1 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้านประสบการณ์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

1.2 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ด้านบุคลิกภาพรวม) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านผู้สื่อสาร ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้าน (ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง ด้านบุคลิกภาพรวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

จากผลการวิเคราะห์สมมติฐานเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 5-1

ภาพที่ 5-1 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานเกี่ยวกับการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2556)

อภิปรายผล

การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ.

จากการทดสอบสมมติฐานอธิบายได้ว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในภาพรวม ด้านผู้สื่อสาร มีอิทธิพลมากที่สุดต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้อย่างไร คือ ด้านสภาพแวดล้อมและด้านสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ผู้วิจัยมีความเห็นว่าจากผลการวิจัยการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสารมีอิทธิพลมากที่สุดต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ คือ มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงกับปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู่มากที่สุด เนื่องจากผู้สื่อสารจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจข้อมูลต่าง ๆ ที่จะถ่ายทอดก่อนผู้อื่น ดังนั้นการที่จะส่งเสริมให้การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ภายในสำนักงาน ก.พ. มากที่สุด องค์กรจะต้องมีการพัฒนาศักยภาพของผู้สื่อสารในองค์กรหรือข้าราชการที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเอง (สำนัก/สถาบัน/ศูนย์) ไปยังข้าราชการที่อยู่ต่างสำนัก/สถาบัน/ศูนย์ หรือแม้แต่กลุ่มสื่อสารองค์กรซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการสื่อสารภารกิจของทุกสำนัก/สถาบัน/ศูนย์ โดยผู้สื่อสารจะมุ่งสื่อสาร ทั้งแนวนอนและแนวตั้งทางด้านถ่ายทอดข้อมูล การอธิบายหลักการและเจตนารมณ์ของกฎหมายการสร้างความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่จะถ่ายทอดอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่มีความซับซ้อนและมีศัพท์เฉพาะอันยากแก่การทำความเข้าใจ ในระยะเวลาอันสั้น สามารถลดขั้นตอนการสื่อสารให้รวดเร็วยิ่งขึ้นได้สอดคล้องกับ ทิพยาภา น้อยสกุล (2553) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ได้กล่าวว่าการเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารแบบสองทาง ซึ่งเป็นลักษณะของการสื่อสารในแนวนอนมากขึ้น โดยเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันขององค์กรเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างพนักงานที่อยู่หน่วยงานเดียวกัน มีผู้บังคับบัญชาเดียวกันและมีหน้าที่การงานในลักษณะเดียวกัน เป็นการสื่อสารเพื่อขอคำแนะนำและข้อมูลที่ไม่ขึ้นอยู่กับบังคับบัญชา เป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคิดเห็นกัน เพื่อแก้ปัญหาและสร้างความเข้าใจร่วมกัน เป็นการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานได้ถูกต้องรวดเร็วและทันการณ์

ด้านสภาพแวดล้อม โดยผู้รับสารจะทำการจดจำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ดีและรับรู้ถึงการแปลความหมายนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ภายในองค์กร เช่น มีบอร์ดประชาสัมพันธ์ในบริเวณที่ข้าราชการต้องผ่านประจำ ในบริเวณลงชื่อปฏิบัติราชการทางเข้าโรงอาหาร ลิฟท์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาภาพร โทวรรณเกษม (2544) ทำการศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจ

ของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 ได้กล่าวว่า การรับสารจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวของผู้ส่งสารให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมของผู้รับสารด้วย

ด้านสาร คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เนื้อหาที่มีความซับซ้อน ยากแก่การรับรู้หรือทำความเข้าใจในครั้งแรกหรือไม่ คำจำกัดความมีความชัดเจนเพียงพอ และมี ภาษากฎหมายหรือศัพท์เฉพาะมากจนเกินไป จนเกิดความสับสนหรือไม่ ซึ่งในการปรับปรุงหรือ แก้ไขกฎหมายครั้งต่อไป ผู้ร่างกฎหมายซึ่งบางส่วนเป็นผู้สื่อสารเรื่องดังกล่าว จำเป็นต้องคำนึงถึง สารด้วย เพราะเป็นสิ่งที่ปรากฏเป็นหลักฐานและใช้อ้างอิงในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของทิพยาภา น้อยสกุล (2553) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของ กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการสื่อสารภายในองค์กรที่ได้รับความ นิยม คือ การสื่อสารทางลายลักษณ์อักษร สารประเภทนี้ ได้แก่ หนังสือเวียน บันทึกรายงาน หนังสือ คำสั่ง เนื่องจากเป็นแหล่งข่าวที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นทางการ เนื่องจากได้รับการพิจารณา อย่างละเอียดและผ่านความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชามาแล้ว จึงนำมาเผยแพร่ภายในองค์กร อีกทั้ง ข้อมูลข่าวสารที่มีความละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย ทำให้สามารถทราบถึงแหล่งที่มาของข่าวสาร ได้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยมองว่า แม้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) มีผลใช้บังคับมาระยะหนึ่งแล้ว แต่ก็มีกรเตรียมการปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ ในอนาคตอันใกล้ จึงทำให้ผู้สื่อสารยังคงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้ ข้าราชการในองค์กรสามารถเชื่อมโยงกฎหมายฉบับใหม่และฉบับเดิมได้ดียิ่งขึ้น

จากผลการวิเคราะห์ การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีอิทธิพลมากที่สุดต่อบัณฑิตจบใหม่ประจำตัวผู้รับรู้ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เป็นรายด้าน ประกอบไปด้วย 7 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์ ด้านสติปัญญา ด้านการสังเกตพิจารณา ด้านความสนใจและตั้งใจ ด้านคุณภาพจิตใจ ด้านการคาดหวัง และด้านบุคลิกภาพรวม ผู้วิจัยจะนำ บัณฑิตจบใหม่ประจำตัวผู้รับรู้ที่มีความสำคัญมาอภิปราย ดังนี้

1. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อบัณฑิตจบใหม่ประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านประสบการณ์) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อบัณฑิตจบใหม่ประจำตัวผู้รับรู้ในด้านประสบการณ์ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าจากผลการวิจัย การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อบัณฑิตจบใหม่ประจำตัวผู้รับรู้ในด้านประสบการณ์

อยู่ในอันดับแรก แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมในองค์กรทั้งด้านบุคคลและสถานที่ล้วนมีผลต่อ ปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ในการดึงประสบการณ์ที่ผ่านมา เข้ามาช่วยการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อเรื่องที่จะรับรู้ และจดจำที่รับรู้ ผสานกับการปฏิบัติงาน หรือเรื่องราวในอดีต เพื่อต่อ ยอดองค์ความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้กับการเลือกรับรู้ เลือกจดจำได้เป็น อย่างดี และด้านสารมีส่วนช่วยถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปสู่การรับรู้และรับรู้ซ้ำ จนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวได้ในที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของนิศากร ลอกไชสง (2553) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัย ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้กล่าวว่า บรรยากาศองค์การเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพของการปฏิบัติงานร่วมกันของข้าราชการครูมีอิทธิพลต่อการจูงใจและ การปฏิบัติงานในองค์กร ส่งผลทางอ้อม โดยอ้อมผ่านการถ่ายทอดทางสังคมขององค์การผ่าน เจตคติต่อการวิจัย ผ่านพฤติกรรมใฝ่รู้ ทั้งนี้ เนื่องมาจากบรรยากาศขององค์การ ทำให้เกิดการรับรู้ ของครูที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียน สภาพของการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นลักษณะที่แสดงถึง ปฏิสัมพันธ์ของพฤติกรรมของทุกคนในองค์กร ซึ่งเกิดจากองค์ประกอบของบรรยากาศองค์การ สอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารของสุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2556) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อม คือ สภาพภายนอกของสิ่งที่ศึกษาในโลก สังคม สภาพแวดล้อมทางกายภาพหรือวัตถุที่อยู่โดยรอบ เช่น สังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ซึ่งสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน คือ เทคโนโลยี หรือวิทยาการทางการสื่อสารและปรากฏการณ์ที่อยู่รอบตัวเรา ซึ่งมีความหมายต่อกระบวนการ สื่อสาร โดยเฉพาะการแปลความหมายของผู้ส่งสารและผู้รับสาร และสอดคล้องกับแนวความคิด การรับรู้ของจิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556, หน้า 77-90) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ที่หลากหลาย มากกว่าจะมีความสามารถในการรับรู้ได้ดีกว่าและถูกต้องมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย

สำหรับสาร ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้านประสบการณ์ สอดคล้อง กับงานวิจัยของทิพยาภา น้อยสกุล (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของ กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ได้กล่าวว่า ข้อเสียของสารที่มีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร คือ ต้องใช้เวลานานมากในการส่งสารและข้อความ ซึ่งจะต้องมีความถูกต้องแน่นอน เพราะเป็น การสื่อสารทางเดียว ผู้ส่งสารและผู้รับสารอาจจะไม่ได้รับการตอบรับข่าวสารกลับคืนมาและ ผู้รับสารอาจจะไม่เข้าใจสารเช่นเดียวกับผู้ส่งสาร ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาภาพร ไตรวรรณเกษม (2544) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กล่าวว่า ประสบการณ์ในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูล

ข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การรับรู้ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน และความสนใจในเรื่องของกฎหมายใหม่ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น ข้าราชการส่วนใหญ่ซึ่งมีประสบการณ์ในเรื่องกฎหมายใหม่น้อยมาก จึงส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ความเข้าใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของนายศิลปะ ประกิจ (2546) บัญชีบางประการที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครพนมที่กล่าวว่า ครูมีการรับรู้รับทราบเฉพาะกฎหมายแม่บทที่มีเนื้อหาสาระจำกัดไม่มีรายละเอียด

ส่วนในด้านผู้สื่อสาร พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. ด้านประสบการณ์ ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากประสบการณ์ของผู้รับรู้แต่ละบุคคลมีหลากหลาย และมีการตั้งสมมติเป็นระยะเวลาที่แตกต่างกัน จึงยากต่อการนำมาเป็นตัวสนับสนุนการรับรู้บุคคล เพราะการเปลี่ยนผ่านระหว่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาเป็นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ขึ้นมาใหม่ จึงเป็นเรื่องง่ายกว่าหากสื่อสารในแนวระนาบหรือไปในทิศทางเดียวกันในเรื่องใหม่ไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่คำนึงอายุราชการ/ อายุงานของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คนส่วนใหญ่ในสำนักงาน ก.พ. ที่มีมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.20 ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อถ่ายทอดการสื่อสารสำหรับผู้ที่มีพื้นฐานการปฏิบัติงานมาบ้างแล้วออกจากกลุ่มผู้ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ เพราะถือเป็นเรื่องหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติใหม่ทั้งหมด ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดการรับรู้ของจิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556, หน้า 77-90) ที่ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ที่หลากหลายมากกว่าจะมีความสามารถในการรับรู้ได้ดีกว่าและถูกต้องมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย

2. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านสติปัญญา) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้านสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากผลการวิจัย การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้านสติปัญญาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าข้าราชการสำนักงาน ก.พ. หรือผู้รับรู้ใช้ทักษะ ความรู้ ความสามารถส่วนบุคคล ข้าราชการส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.80 และส่วนใหญ่เป็นข้าราชการที่มีระดับปฏิบัติการ/ชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 42.00 เปิดรับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ผ่านสภาพแวดล้อมที่สำนัก/สถาบัน/ศูนย์ หรือกลุ่มสื่อสารองค์กร

เผยแพร่เป็นสำคัญ หรือกล่าวอีกนัยว่าไม่ว่าผู้ที่มีสติปัญญาสูงหรือต่ำ ล้วนย่อมต้องอาศัยแรงจูงใจ จากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการรับรู้และจดจำในเรื่องดังกล่าว แสดงถึงว่าผู้รับรู้ส่วนใหญ่ ต้องการทราบกฎหมายผ่านการกลั่นกรองหรือการวิเคราะห์มาแล้วผ่านบุคคลรอบตัว บรรยากาศรอบตัว เพราะกลุ่มคนส่วนใหญ่จากผลการวิจัยเป็นกลุ่มผู้ปฏิบัติงานระดับต้นที่มีกระบวนการทางความคิดที่คล้อยตามผู้อื่นได้ง่ายหรือลักษณะไม่ชอบโต้แย้ง จึงต้องสร้างโอกาสการรับรู้รอบตัว เพื่อให้ยอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยตนเองสำนักงาน ก.พ. จึงไม่เพียงเน้นการแจ้งเนื้อหาของกฎหมายเพื่อทราบเรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนั้นด้วยการนำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกรปฏิบัติงานหรือเรื่องที่มีความเกี่ยวพันกับข้าราชการโดยตรงมาเผยแพร่เพิ่มขึ้น การสื่อสารในแต่ละพื้นที่ควรมุ่งเน้นการติดตามและจดจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ ผู้รับรู้จึงไม่ต้องมีสติปัญญาสูงก็สามารถรับสารได้ และด้านสติปัญญา แสดงให้เห็นว่า แม้ผู้รับรู้จะมีสติปัญญาสูงก็ไม่มีผลกระทบกับการถ่ายทอดความรู้ การสื่อสารของผู้ที่ทำหน้าที่สื่อสารไม่ว่าจะเป็นข้าราชการที่ได้รับมอบหมายจากสำนัก/สถาบัน/ ศูนย์ หรือกลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก (กลุ่มสื่อสารองค์กรภายในสำนักงาน ก.พ.) เมื่อเห็นได้ว่าการรับสารไม่ถูกปิดกั้นด้วยการสั่งสมประสบการณ์ยาวนาน หรือต้องสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการทดสอบความรู้มาแล้วก่อน เพราะสามารถเข้าใจในเรื่องที่ซับซ้อนได้ดีกว่ากลุ่มเป้าหมายทั่วไปในองค์กรก่อน เช่น มุ่งเน้นกับกลุ่มนักเรียนทุนรัฐบาล หรือกลุ่มข้าราชการผู้มีศักยภาพสูง ดังนั้น การสื่อสารในเรื่องดังกล่าวจึงสามารถสื่อสารได้ทุกกลุ่มเป้าหมายเป็นการทั่วไป ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนิศากร ลอก โธสง (2553) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้กล่าวว่า บรรยากาศองค์กรไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมใฝ่รู้ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนไม่ได้ทำให้ความต้องการของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้นลดน้อยลง และครูสามารถศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งค้นคว้าในสถานที่ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ไม่เฉพาะเจาะจงแค่ภายในโรงเรียนเท่านั้น

ส่วนในด้านผู้สื่อสาร พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. ด้านสติปัญญา ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากหากผู้สื่อสารมีทักษะในการถ่ายทอดที่ดี แม้ผู้รับรู้จะมีสติปัญญาต่ำ การรับสารหรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อาจจะไม่ได้แตกต่างกัน หรือไม่ปัญหามากเท่ากับผู้สื่อสารเป็นผู้ด้อยสติปัญญาหรือสติปัญญาต่ำเพราะจะเป็นเหตุให้สารที่ผ่านกระบวนการถ่ายทอดคลาดเคลื่อนหรือไม่ ถูกต้องในข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุมาจากผู้สื่อสารเองก็ไม่สามารถเรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่ตนเองจะสื่อสารอย่างถ่องแท้ได้ สำหรับสารซึ่งเป็นกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เป็นลายลักษณ์อักษร ไม่สามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากผ่านกระบวนการของกฎหมายนั้น ๆ ความคลาดเคลื่อนของสารจึงมักไม่เกิดขึ้น แม้ผู้รับสาร

จะฉลาดหรือโง่ก็ไม่สามารถรับรู้หรือเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ แต่สามารถรับรู้ถึงการมีอยู่และนำมาอ้างอิงได้หากมีการสืบค้น

3. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านการสังเกตพิจารณา) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านผู้สื่อสาร และด้านสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้านการสังเกตพิจารณา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากผลการวิจัย การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสารมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ในด้านการสังเกตพิจารณา อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับสารที่มีความละเอียด ชับซ้อน และต้องอาศัย การตีความเพื่อปรับใช้กับข้อเท็จจริงนั้น เหมาะสมกับผู้ที่มีคุณลักษณะช่างสังเกตพิจารณาหรือ พินิจพิเคราะห์ในบทบัญญัตินั้นมากกว่าผู้รับรู้เพียงผ่าน ๆ หรือทราบถึงการมีอยู่ของพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 แต่ไม่สังเกตเนื้อหา เก็บรายละเอียดข้อความ เพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ใช้กับการปฏิบัติงาน ผู้รับรู้ลักษณะหลังจะมีการรับรู้และจดจำถึงรายละเอียดของ สารสำคัญในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ไม่ได้ แต่จะทราบเพียง การมีอยู่ของกฎหมายฉบับดังกล่าวเท่านั้น กระบวนการสื่อสารจึงเริ่มต้นแต่ผู้สื่อสารองค์กรหรือ ข้าราชการของสำนักงาน ก.พ. ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ถ่ายทอดในแต่ละสำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์ รวมถึงกฎหมายที่ผ่านช่องทางของสารและสื่อ โดยผ่านกลุ่มสื่อสารองค์กรช่วยกระจายการรับรู้ ให้กว้างขวางขึ้น สร้างการจดจำ การรับรู้ มีลักษณะที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของทิพยาภา น้อยสกุล (2553) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของ กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ได้กล่าวว่า การสื่อสารมีทั้งลักษณะจากบนลงล่าง จากล่าง ขึ้นบน รวมถึงการสื่อสารในแนวนอน ซึ่งล้วนแต่มีประโยชน์และเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่าง ข้าราชการ อันส่งผลถึงการรับรู้ที่ดีในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาภาพร โทวรรณเกษม (2544) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กล่าวว่า ผู้รับสารหรือผู้รับรู้จะเกิดความมั่นใจ เมื่อผู้ส่งสารไม่ได้ ลอกเลียนแบบซึ่งกันและกัน และผู้ส่งสารที่เป็นสื่อบุคคล ซึ่งส่งสารทั้งหลายนั้นไม่จำเป็นต้องเป็น บุคคลเดียวกันและสามารถเลือกรับรู้ได้โดยผู้รับสาร และการสังเกตพิจารณาของบุคคลสืบ เนื่องจากบุคคลจะเลือกรับแหล่งสารเสมอ เพราะปัจจัยในการกรองสารแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ซึ่งปัจจัยในการกรองสารมีความสำคัญต่อผู้รับสารหรือผู้รับรู้ในการตัดสินใจรับสารหนึ่ง ๆ สอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารของสุรพงษ์ โสภนะเสถียร (2556) ได้กล่าวว่า การสื่อสารที่สื่อสาร

ไปมาระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารอาจมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันหลายระดับ ได้แก่ การสื่อสารภายในบุคคล การสื่อสารกลุ่มย่อย การสื่อสารองค์การ การสื่อสารสาธารณะและการสื่อสารมวลชน

สำหรับในด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. ด้านการสังเกตพิจารณา ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากปัจจัยเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่โดยรอบตัวผู้รับรู้เป็นส่วนประกอบหนึ่ง ซึ่งช่วยสนับสนุนการรับรู้ได้ดีขึ้นหรือรวดเร็วขึ้นเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของนายศิลาปะ ประกิจ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของข้าราชการครู ได้กล่าวว่า การที่คนเราจะเกิดการรับรู้ นอกจากปัจจัยภายในจิตใจที่บุคคลนั้นที่ควบคุมตนเองให้รับรู้ในสิ่งที่จะเกิดกับตนเองแล้ว ปัจจัยภายนอก เช่น คนรอบข้าง กฎระเบียบ สังคม วัฒนธรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังประสบอยู่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่สมควรจะเกิดขึ้น ดังนั้น ปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์แก่การที่ผู้บังคับบัญชาส่งเสริมให้เข้าร่วมประชุม สัมมนา การบรรยายในสถานที่ต่าง ๆ แล้ว การสนทนากับเพื่อนครูก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งผลให้ครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการรับรู้ดังกล่าวเป็นการเฉพาะตัวบุคคลดังนั้น ผู้รับรู้ที่มีลักษณะดังกล่าวจึงไม่จำเป็นต้องถูกเร้าด้วยสิ่งรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นคน บรรยากาศ สถานที่ หรืออื่น ๆ เพราะกลุ่มคนเหล่านี้ ไม่ว่าจะในภาวะแวดล้อมใด ๆ ถือเป็นกลุ่มคนที่มีความสนใจและตั้งใจ และพินิจพิเคราะห์ในทุกเรื่องที่ได้รับรู้ได้เป็นอย่างดีอยู่แล้ว อาทิเช่น ผู้บริหารที่มีตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบสูง หรือผู้ที่รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 โดยตรง ในทางกลับกันนอกเหนือจากลักษณะประเภทดังกล่าว สำนักงาน ก.พ. อาจต้องช่วยสนับสนุนการรับรู้ด้วยการสภาพแวดล้อมรอบตัว เพื่อสร้างการรับรู้ จดจำ และสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมให้ดียิ่งขึ้นด้วย เพื่อพัฒนาให้กลุ่มคนทั่วไปที่มีบุคลิกลักษณะอื่นทั่วไปสามารถรับรู้เรื่องเหล่านี้ได้มากขึ้นจนพร้อมที่จะได้รับมอบหมายให้เป็นวิทยากรตัวคูณหรือประชาสัมพันธ์ขององค์กรต่อไป และกลายเป็นผู้ที่ช่างสังเกตและจดจำเรื่องดังกล่าวได้ในที่สุด

ส่วนด้านสาร ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. ด้านการสังเกตพิจารณา ผู้วิจัยเห็นว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพยาภา น้อยสกุล (2553) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ได้กล่าวว่า ข่าวสารที่ได้รับความสนใจมากที่สุด คือ ข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีความจำเป็นในการปฏิบัติงานของบุคลากรและเพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและรองลงมา คือ ข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่ง/ ระเบียบและข่าวสารเกี่ยวกับสวัสดิการ โดยผ่านทางหนังสือเวียน บันทึกรายงาน คำสั่ง จดหมาย เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่ต้องการและชัดเจนและสามารถนำมาใช้ยืนยันและอ้างอิง

ในภายหลัง และคนที่มีความรู้ดีจะได้เปรียบอย่างมากเพราะมีความรู้กว้างขวางในหลายเรื่อง มีความเข้าใจศัพท์มากและมีความเข้าใจสารได้ดี

4. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ความสนใจ และตั้งใจ) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านผู้สื่อสารและด้านสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้านการสังเกตพิจารณา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากผลการวิจัย การที่ด้านผู้สื่อสารมีอิทธิพลต่อความสนใจและตั้งใจของผู้รับรู้ต่อสิ่งที่ผู้ส่งสารถ่ายทอดมา หรือให้ความสำคัญกับผู้สื่อสารของสำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์ แห่งใดแห่งหนึ่งเป็นพิเศษ การรับรู้ต่อสารนั้นก็จะได้ง่ายขึ้น สะดวกขึ้น และจดจำได้ไวขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารของสุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2556) ที่กล่าวว่า ผู้สื่อสาร หมายถึงผู้ที่กระทำการส่ง-รับสารต่อกัน รวมถึงผู้ส่งสารและผู้รับสารในขณะเดียวกัน แต่จะเน้นบทบาทของผู้ส่งสารมากกว่า ซึ่งประกอบด้วยการสื่อสารภายในบุคคล ส่วนการสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่มย่อยการสื่อสารองค์การ การสื่อสารสาธารณะ และการสื่อสารมวลชน

ด้านสารหรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 นั้น ย่อมเป็นที่แน่นอนว่าการรับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ไม่ใช่เรื่องทั่วไปเกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการโดยตรงที่ข้าราชการจะให้ความสนใจและตั้งใจรับรู้ผู้ที่เล็งกรับรู้จึงย่อมเป็นกลุ่มข้าราชการผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ต้องปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายดังกล่าว เมื่อเห็นได้ว่า การรับสารไม่ถูกปิดกั้นด้วยการสังเกตพิจารณาหรือต้องสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการทดสอบความรู้มาแล้วก่อน เพราะสามารถเข้าใจในเรื่องที่ซับซ้อน ได้ดีกว่ากลุ่มเป้าหมายทั่วไปในองค์กรก่อน เช่น มุ่งเน้นกับกลุ่มนักเรียนทุนรัฐบาล หรือกลุ่มข้าราชการผู้มีศักยภาพสูง

ส่วนในด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ ในสำนักงาน ก.พ. ด้านความสนใจและตั้งใจ ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากสภาพแวดล้อม ทั้งในส่วนของบุคคลหรือสถานที่ไม่ใช่องค์ประกอบหลักของกระบวนการสื่อสาร โดยแท้ และไม่มีผลต่อการแปลความหมายของผู้ส่งสารและผู้รับสารเพียงแต่ช่วยให้เกิดผลทำให้การสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพก็จะช่วยในการรับรู้จดจำของข้าราชการภายในองค์กร เช่น แม้จะมีการติดตั้งบอร์ดวิชาการอธิบายความหมายของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสถานที่ที่ข้าราชการต้องผ่านแต่หากไม่ใช่เรื่องที่มีความสนใจและตั้งใจจะรับรู้ในช่วงเวลาดังกล่าว สภาพแวดล้อมหรือบุคคลแวดล้อมก็ไม่ช่วยให้มีผลต่อการรับรู้ได้ดียิ่งขึ้นแต่อย่างใด แม้จะมีการพยายามนำสภาพแวดล้อมมาช่วยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และเข้าถึงข้อมูล

รายละเอียดของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 แต่เนื่องจาก ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นกฎหมาย เรื่องทางวิชาการ ยกต่อการเรียนรู้จดจำหรือดึงดูความสนใจยากกว่าข้อมูลอื่นทั่วไป แม้จะมีการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารผ่านการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

5. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านคุณภาพจิตใจ) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านผู้สื่อสาร ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้านคุณภาพจิตใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากผลการวิจัย การที่ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม ทุกด้านมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ด้านคุณภาพจิตใจ แสดงถึงกิจกรรมองค์กรทุกด้าน มีอิทธิพลด้านคุณภาพจิตใจของผู้รับรู้ อันมีส่วนช่วยในการรับรู้ในทุก ๆ ด้าน สอดคล้องกับแนวความคิดการรับรู้ของจิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556, หน้า 77-90) ได้กล่าวว่า คุณภาพจิตใจขณะรับรู้ของผู้รับรู้หากไม่แจ่มใส เหนื่อยอ่อน หมดก่าลังใจ อารมณ์ขุ่นมัว มักมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล แต่หากคุณภาพจิตใจขณะรับรู้แจ่มใส กระชุ่มกระชวย และมีจิตใจปลอดโปร่ง มีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิสากร ลอกไชสง (2553) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้กล่าวว่าเจตคติต่อการวิจัย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยอ้อมผ่านพฤติกรรมใฝ่รู้ ทั้งนี้ เนื่องจากครูมีการรับรู้ในด้านความรู้สึกและอารมณ์ของครูที่มีต่อการวิจัย ได้แก่ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย พอใจหรือไม่พอใจ ดีหรือไม่ดี ตลอดจนการรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยและความสนใจในการวิจัย ทำให้ครูเกิดเจตคติที่ดีต่อการวิจัย

6. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านการคาดหวัง) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านผู้สื่อสาร ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในการคาดหวัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากผลการวิจัย การที่ด้านผู้สื่อสารมีผลต่อการคาดหวังของข้าราชการสำนักงาน ก.พ. นั้น เนื่องจากการกำหนดนโยบายขององค์กรวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ และ

ความก้าวหน้าในอาชีพมาเป็นแรงจูงใจและผลักดันให้เกิดการอยากรับรู้ จดจำ ส่งผลให้ผู้สื่อสารถ่ายทอดสารได้ง่ายขึ้น เพราะเป็นเรื่องที่ผู้รับรู้มีความสนใจรับรู้เรื่องต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนนโยบายหรือเข้าถึงสิ่งที่องค์กรเตรียมการไว้สำหรับผู้รับรู้ เพื่อประโยชน์ในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการรับรู้ของจิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556, หน้า 77-90) ที่ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความคาดหวังมักมีความพร้อมที่จะเลือกรับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งตามลักษณะนิสัยประจำตัวหรือสิ่งที่คาดหวัง สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพยามา น้อยสกุล (2553) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ได้กล่าวว่า การบริหารองค์กรแบบระบบราชการนั้น ข่าวสารต่าง ๆ จะถูกส่งออกมาจากผู้บริหารขององค์กรเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา โดยผ่านสารที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 โดยผ่านทางลายลักษณ์อักษร ซึ่งข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่ กล่าวคือ จากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา โดยผ่านทางลายลักษณ์อักษร ซึ่งข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลข่าวสารที่แจ้งเกี่ยวกับนโยบาย กฎระเบียบ คำสั่งเพื่อการชี้แจงภารกิจขององค์กร รวมทั้งอธิบายวิธีการทำงานและระเบียบปฏิบัติในการทำงาน โดยการกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นเมื่อผู้บังคับบัญชาส่งข้อมูลข่าวสารไปยังบุคลากรก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมการสื่อสารในองค์กร เช่น การถ่ายทอดความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในปีงบประมาณนั้น การมุ่งเน้นในเรื่องปรับปรุงระบบเงินเดือนข้าราชการพลเรือน การปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาภาพร โตรวรรณเกษม (2544) ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กรเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และอุดมการณ์ขององค์กร เสริมสร้างขวัญและกำลังใจ และความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ลดช่องว่างระหว่างฝ่ายบริหารและบุคลากร เป็นการกระตุ้น ชักจูงใจ และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานเต็มที่ด้วยความเต็มใจ และทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์องค์กรพร้อมกันไปด้วย รู้สึกมีส่วนร่วมในความสำเร็จ มีความภาคภูมิใจในเกียรติยศและชื่อเสียงของหน่วยงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิลปะ ประกิจ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครพนม ได้กล่าวว่า บุคคลมีความต้องการความมั่นคงในการทำงานและการดำรงชีวิต และปัจจัยจูงใจด้านความมุ่งหวังความก้าวหน้าในอาชีพ เนื่องจากมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้ครูอยากมีความก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง

สำหรับด้านสภาพแวดล้อม พบว่า สำนักงาน ก.พ. ได้มีการตอบสนองต่อนโยบายขององค์กรในทุก ๆ ด้าน การฝึกอบรมสัมมนาภายใน การทดสอบความรู้ความสามารถของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ภายในองค์กร เพื่อวัดระดับการรับรู้ในด้านต่าง ๆ ของกฎหมายดังกล่าว และมีการแจ้งผลการทดสอบเพื่อกระตุ้นการรับรู้ของข้าราชการภายในสำนักงาน ก.พ. เพื่อมาเข้ารับการอบรมในส่วนที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ตามคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบ การสร้างบรรยากาศภายในองค์กรลักษณะนี้กระตุ้นการรับรู้ภายในองค์กร รวมถึงการกำหนดแผนงาน โครงการรองรับการปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมไปยังทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งยังมีการกำหนดการประเมินความรู้ความสามารถในการเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นของข้าราชการบางระดับด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพยาภาน้อยสกุล (2553) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในองค์กรของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ได้กล่าวว่า บรรยายกาสององค์การมีอิทธิพลต่อสภาพของการปฏิบัติงานร่วมกันที่แสดงถึงปฏิสัมพันธ์ของพฤติกรรมของทุกคนในองค์กร อันเกิดจากแรงจูงใจเรื่องความต้องการประสบความสำเร็จ

ส่วนในด้านสาร พบว่า ซึ่งมีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. ด้านการคาดหวัง ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากสารในชั้นนี้ คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในมุมมองของกฎหมายโดยแท้แล้ว เป็นเพียงการบัญญัติเรื่องกฎหมายการบริหารงานบุคคลสำหรับการปฏิบัติงานของทุกส่วนราชการที่มีข้าราชการพลเรือนสามัญในหลายเรื่อง แต่การจะมีผลต่อบุคคลหรือข้าราชการบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือข้าราชการสำนักงาน ก.พ. อาจจะต้องไปเกี่ยวข้องกับเรื่องหนึ่งเรื่องใดในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ก่อน เช่น เรื่องการดำเนินการทางวินัย เรื่องการเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น การเลื่อนเงินเดือน เป็นต้น แต่ถ้าหากเป็นความรู้ความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้โดยตรง อาจมีผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพหรือการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับนโยบายบริหารขององค์กรได้ ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงได้ นั้น มักจะออกมาในรูปแบบนโยบายขององค์กรในช่วงเวลาดังกล่าวก่อนเสมอ สอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารของสุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2556) ได้กล่าวว่า สารเป็นเพียงการแลกเปลี่ยนกรอบความคิด โดยผ่านภาษาทั้งวจนภาษาสัญลักษณ์ที่ประกอบด้วยคำพูดหรือการเขียน รวมความถึงอวัจนภาษาอีกด้วย สาร จึงเป็นตัวแทนของปรากฏการณ์ที่มนุษย์ผลิตขึ้นเพื่อใช้สื่อสารระหว่างกัน

7. การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร และด้านสภาพแวดล้อม) มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ (ด้านบุคลิกภาพรวม) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านผู้สื่อสาร มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในด้านบุคลิกภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากผลการวิจัยบุคลิกภาพประจำตัวบุคคลมีผลกับด้านผู้สื่อสารหรือข้าราชการสำนัก/สถาบัน/ศูนย์ ในการยอมรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือรับฟังความคิดเห็น อาทิเช่น ผู้ที่มีบุคลิกภาพยืดหยุ่นจะรับรู้ข่าวสารจากผู้ถ่ายทอดได้ดีมากกว่าผู้ที่ยึดมั่นในหลักการหรือตีความตามตัวอักษรเท่านั้น สำหรับบุคลิกภาพรวมยืดหยุ่นมักจะยอมรับสื่อในด้านต่าง ๆ ที่หลากหลาย ไม่ปฏิเสธการรับรู้จากสื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และด้านสาร คือ สอดคล้องกับงานวิจัยของศิลปะ ประกิจ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของข้าราชการครู ได้กล่าวว่าข้าราชการครู ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด นครพนม ได้รับอิทธิพลในการกระตุ้นจูงใจภายใน ซึ่งหลักจิตวิทยาเชื่อว่าเหตุจูงใจภายในมีความสำคัญว่าเกิดภายในตัวบุคคล จึงทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้มากกว่า

ส่วนในด้านสภาพแวดล้อมและด้านสาร พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวผู้รับรู้ในสำนักงาน ก.พ. ผู้วิจัยเห็นว่า สภาพแวดล้อม เนื่องจากไม่ว่าคนนั้นจะมีบุคลิกภาพรวมของบุคคลอย่างไรก็ไม่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เช่น แม้ข้าราชการภายในสำนักงาน ก.พ. ยังยึดติดกับกฎหมายเก่าหรือยอมรับกฎหมายใหม่ก็ไม่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 แต่อย่างใด จึงเป็นการเปิดโอกาสให้รับรู้ได้โดยไม่ติดเงื่อนไขลักษณะประจำตัวบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาภาพร โทวรรณเกษม (2544) ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กล่าวว่า ผู้รับสารแต่ละคนรับสารสนเทศไม่เท่ากัน และแม้ว่าจะรับสารสนเทศแล้วก็ไม่จำเป็นต้องจำได้อย่างถาวรตลอดไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะพอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้สื่อสารควรปรับเปลี่ยนกลยุทธ์จากเดิมมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะแตกต่างกัน มาเป็นการสื่อสารทั่วไปกับทุกกลุ่มเป้าหมายไปพร้อมกันได้ ทั้งจากระดับบนลงล่าง ระดับล่างขึ้นบน หรือในแนวระนาบ และมุ่งเน้นการสื่อสารที่มีอิทธิพล ได้แก่ ผู้สื่อสาร สาร สภาพแวดล้อม ให้เพิ่ม

มากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้สื่อสาร การปรับปรุง แก้ไข ศึกษาทบทวนในเรื่องของสารหรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เอง เช่น ตั้งคณะทำงานแก้ไขกฎหมาย วิจัย พัฒนากฎหมาย เป็นต้น และสภาพแวดล้อมในทุกรูปแบบที่อาจยังไม่เคยเกิดขึ้น เช่น ไลน์สำนักงาน ก.พ. แอปพลิเคชัน ก.พ. เป็นต้น

2. ผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ด้านผู้สื่อสาร ด้านสาร ด้านสื่อ และด้านสภาพแวดล้อม ทุกด้านมีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัว ผู้รับรู้ด้านคุณภาพจิตใจ และด้านความคาดหวัง แสดงถึงกิจกรรมองค์กรทุกด้านมีอิทธิพลด้านคุณภาพจิตใจ และด้านความคาดหวังของผู้รับรู้อันมีส่วนช่วยในการรับรู้ในทุก ๆ ด้าน ดังนั้น การส่งเสริมให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีในทุกด้าน มีการวางเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนตามแนวคิดการสร้างองค์กรแห่งความสุข (Happy workplace) จะช่วยเรื่องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารและการรับรู้บุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาการสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารสำนักงาน ก.พ. ควรมีนโยบายมุ่งเน้นเรื่องสื่อในการเผยแพร่ความรู้ด้านพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อการเข้าถึงตัวบุคคลมากขึ้น โดยปรับวิธีการรับรู้ให้เหมาะสมกับการรับรู้เฉพาะบุคคล เนื่องจากในปัจจุบันมีการสื่อสารโดยใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือโดยทั่วไป เช่น สื่อสารผ่านแอปพลิเคชันหรือข้อความทางโทรศัพท์มือถือให้เพิ่มมากขึ้น

2. สำนักงาน ก.พ. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในด้านเครื่องมือการสื่อสาร ซึ่งไม่ได้นำมาวิจัยครั้งนี้ เพื่อเพิ่มช่องทางการสื่อสารในด้านเครื่องมือการสื่อสารที่เป็นตัวช่วยให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น เพื่อพัฒนาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารและพัฒนาต่อยอดวิธีการสื่อสารให้ได้ผลดีที่สุดในอนาคตต่อไป

บรรณานุกรม

- กาญจนา มีศิลป์วิภักย์. (2553). *ความรู้เบื้องต้นและทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: เอส. อาร์. พรินต์ติ้งแมสโปรดักส์.
- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2550). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา และวินัส อัสวสิทธิถาวร. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: วังอักษร.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2556). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: วิ พรินท์ (1991).
- นัตยาพร เสมอใจ. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ณัฐพันธ์ เขจรนนท์. (2551). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ทิพยาภา น้อยสกุล. (2553). *พฤติกรรมและการสื่อสารในองค์กรของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน*. วิทยานิพนธ์การจัดการการสื่อสารองค์กรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการสื่อสารองค์กร, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชนวรรช ตั้งสินทรัพย์ศิริ. (2550). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- นิสากร ลอกไธสง. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญยฤทธิ์ สราภิรมย์. (2547). *ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กรณีศึกษา ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พงษ์ วิเศษสังข์. (2552). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551. (2551, 25 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 6.
- พชนี เขจรธยา. (2534). *แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิต อุ๋น. (2548). *การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: พรินท์เอทมิ.
- วิเชียร วิทขุดม. (2556). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2551). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร: เทคนิคการจัดการสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วุฒิ สุขเจริญ. (2555). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: จี. พี. ไชเบอร์พรินท์.

- วิไลวรรณ ศรีสงคราม, สุชัญญา รัตนสัญญา, โรจน์รวี พจน์พัฒนาพล และพีรพล เทพประสิทธิ์. (2549). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- ศิลปะ ประกิจ. (2546). *ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- สุพานี สฤณภูวนิช. (2552). *พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สุรพงษ์ โสชนะเสถียร. (2556). *ทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ระเบียบทอง.
- สำนักงาน ก.พ. (2558). *รายงานกำลังคนของสำนักงาน ก.พ. นนทบุรี: สำนักงาน ก.พ.*
- สำนักงาน ก.พ. (2558). *สถิติเรื่องหรือภายในจากสำนัก/สถาบัน/ศูนย์. นนทบุรี: สำนักงาน ก.พ.*
- อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี. (2555). *พฤติกรรมและการสื่อสารในองค์กร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภาพร โดววรรณเกษม. (2544). *ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พุทธศักราช 2540. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา รัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- อุบลวรรณ ภาวนันท์. (2555). *จิตวิทยาการรับรู้ คิด และปัญญา*. กรุงเทพฯ: เอ็มแอนด์เอ็ม เลเซอร์พริ้นต์.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological testing*. Retrieved from https://www.reg.cmu.ac.th/qa_new/fileslink/research02_1.pdf.
- Ivancevich, J. M., Konopaske, R., Matteson, M. T. (2005). *Organizational behavior and management*. New York: McGraw-Hill.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: an introductory analysis* (2nd ed.), Retrieved from http://ec.europa.eu/economy_finance/db_indicators/surveys/documents/workshops/2013/pl-gfk_k_pusczak_-_sample_size_in_customer_surveys_v2_2.pdf.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระของ
ข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. พล.ต.ดร.ธนัญฐ์ ยังเฟื่องมนต์	ผู้ทรงคุณวุฒิกองทัพบกและอาจารย์ประจำ วิทยาลัยพณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.ชาญวิทย์ ไกรฤกษ์	อดีตรองเลขาธิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.
3. ดร.มาฆะ ภูจินดา	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ.

ตารางภาคผนวก ก-1 การตรวจสอบค่าความสอดคล้องของข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ส่วนที่ 1 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์					
1. เพศ					
ชาย	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
หญิง	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
2. อายุ					
ต่ำกว่า 20 ปี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
20-29 ปี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
30-39 ปี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
40 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
3. ระดับการศึกษาสูงสุด					
ต่ำกว่าปริญญาตรี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ปริญญาตรี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ปริญญาโท	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ปริญญาเอก	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
4. รายได้/ ต่อเดือน					
ต่ำกว่า 15,000 บาท	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
15,001-25,000 บาท	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
25,001-35,000 บาท	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
35,001 ขึ้นไป	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
5. ตำแหน่ง					
ปฏิบัติงาน/ ชำนาญงาน	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
ปฏิบัติการ/ ชำนาญการ	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
ชำนาญการพิเศษ	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
เชี่ยวชาญ	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
6. อายุราชการ/อายุงาน					
น้อยกว่า 1 ปี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
1-5 ปี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
6-10 ปี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
มากกว่า 10 ปี	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
7. หน่วยงาน					
ส่วนกลาง	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
สำนักเลขาธิการ	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ศูนย์จัดการศึกษาใน ต่างประเทศและบริหาร ความรู้	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ศูนย์นักบริหารระดับสูง	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ศูนย์สรรหาและเลือกสรร	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
สถาบันพัฒนาข้าราชการ	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
สำนักกฎหมาย	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
สำนักตรวจสอบและ ประเมินผลกำลังคน	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
สำนักพัฒนาระบบจำแนก ตำแหน่งและค่าตอบแทน	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
สำนักมาตรฐานวินัย	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
สำนักวิจัยและพัฒนา ระบบงานบุคคล	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
ส่วนที่ 2 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551					
ผู้สื่อสาร					
8. การเตรียมความพร้อม ในการสื่อสารเพื่อให้ ข้าราชการเข้าถึง พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อยู่ระดับใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
9. ช่องทางการสื่อสาร เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ภายในองค์กรมีมากน้อย เพียงใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
10. การสื่อสารต่อกลุ่ม เป้าหมายภายในสำนักงาน ก.พ. มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
สาร					
11. เนื้อหาที่ใช้ในถ่ายทอด พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีความเหมาะสม เพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
12. รูปแบบในการถ่ายทอด สร้างความรู้ความเข้าใจอยู่ ในระดับใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
13. กระบวนการในการถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 สร้างความรู้ความเข้าใจเพียงใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
สภาพแวดล้อม					
14. บุคคลที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสารในองค์กรมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
15. ผลงานที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสารในองค์กรมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
16. บรรยากาศโดยรอบส่งผลต่อการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้นมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
ส่วนที่ 3 ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้					
ประสบการณ์					
17. การปฏิบัติงานในอดีตมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
18. การปฏิบัติงานที่หลากหลายทำให้เพิ่มความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
19. การปฏิบัติงาน ที่หลากหลายทำให้เกิด ความถูกต้องในการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารมาน้อย เพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
สติปัญญา					
20. ผู้ที่มีสติปัญญาสูงจะมี ผลต่อปริมาณการรับรู้ของ บุคคลได้มาน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
21. ผู้ที่มีสติปัญญาดำกว่า จะมีผลต่อความรวดเร็ว ในการรับรู้ข้อมูลและบันทึก หรือจดจำข้อมูลเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
22. สติปัญญาสำคัญต่อ ความสามารถในการรับรู้ บุคคลเพียงใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
การสังเกตพิจารณา					
23. ผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณา สามารถรับรู้เรื่องที่ซับซ้อน ได้มาน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
24. ผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณา สามารถเก็บรายละเอียดของ ข้อมูลข่าวสารที่จะรับรู้ได้ มาน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
25. การแยกแยะความสำคัญ ของข้อมูลข่าวสารภายใน องค์กรมาน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ความสนใจและตั้งใจ					
26. ความสนใจและตั้งใจ มีความสำคัญต่อการรับรู้ของบุคลากรมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
27. ความสนใจและตั้งใจ มีส่วนช่วยในการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
28. ความสนใจและตั้งใจ มีผลต่อประสิทธิภาพในการรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
คุณภาพจิตใจ					
29. คุณภาพจิตใจมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
30. คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลได้มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
31. คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลได้มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
การคาดหวัง					
32. ความคาดหวังต่อนโยบายองค์กรมีผลต่อระดับการรับรู้ของบุคคลมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
33. ให้องค์กรกำหนดวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่หลากหลายเหมาะสมกับพฤติกรรมกลุ่ม	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
34. ความก้าวหน้าในอาชีพที่มีผลต่อแรงจูงใจและความพร้อมในการจะรับรู้อีกมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
บุคลิกภาพ					
35. บุคลิกภาพรวมมีผลต่อการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารภายในองค์กร	+1	0	+1	0.6	ผ่าน
36. ผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมยึดหยุ่นจะมีต่อการรับรู้อีกมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน
37. ผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมแข็งแกร่ง หนักแน่น จะมีผลต่อการรับรู้อีกมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1.0	ผ่าน

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การสื่อสารที่มีผลต่อปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้ในองค์กร กรณีศึกษา การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในสำนักงาน ก.พ.

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ
สาธารณะ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งข้อมูลที่ได้รับถือเป็นผลงานทางวิชาการ
ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน โดยท่านจะไม่ได้
รับผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถามด้วยความคิดเห็นที่แท้จริงมากที่สุด และขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลา
ตอบแบบสอบถามชุดนี้

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ส่วนที่ 3 ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ท่านเลือกเพียงข้อเดียว

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี

20-29 ปี

30-39 ปี

40 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ต่ำกว่าปริญญาตรี   ปริญญาตรี
 ปริญญาโท   ปริญญาเอก

4. รายได้/ ต่อเดือน

- ต่ำกว่า 15,000 บาท   15,001-25,000 บาท
 25,001-35,000 บาท   35,001 ขึ้นไป

5. ตำแหน่ง

- ปฏิบัติงาน/ ชำนาญงาน   ปฏิบัติการ/ ชำนาญการ
 ชำนาญการพิเศษ   เชี่ยวชาญ

6. อายุราชการ/ อายุงาน

- น้อยกว่า 1 ปี   1-5 ปี
 6-10 ปี   มากกว่า 10 ปี

7. หน่วยงาน

- ส่วนกลาง
 สำนักเลขาธิการ
 ศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศและบริหารความรู้
 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 ศูนย์นักบริหารระดับสูง
 ศูนย์สรรหาและเลือกสรร
 สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน
 สำนักกฎหมาย
 สำนักตรวจสอบและประเมินผลกำลังคน
 สำนักพัฒนาระบบบำนาญตำแหน่งและค่าตอบแทน
 สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม
 สำนักมาตรฐานวินัย

- สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานบุคคล
- ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม

ส่วนที่ 2 การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย   ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการสื่อสาร

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด
- ระดับ 2 หมายถึง น้อย
- ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
- ระดับ 4 หมายถึง มาก
- ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ผู้สื่อสาร						
8	การเตรียมความพร้อมในการสื่อสารเพื่อให้ข้าราชการเข้าถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อยู่ระดับใด (การเตรียมความพร้อมของผู้สื่อสาร ได้แก่ พิธีกร เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ (สำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์) หรือผู้บริหารที่รับผิดชอบ)					
9	ช่องทางการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจภายในองค์กรมีมากน้อยเพียงใด (การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ หนังสือรายงานประจำปี หนังสือองค์ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล วารสารข้าราชการ สื่อโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ สื่อนิทรรศการ การตกแต่งภาพการประชาสัมพันธ์ การประชุมกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่)					

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	การสื่อสารต่อกลุ่มเป้าหมายในสำนักงาน ก.พ. มากนัก้อยเพียงใด (การสื่อสารในระดับบุคคล กลุ่มย่อย องค์กร)					
สาร						
11	เนื้อหาที่ใช้ในถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีความเหมาะสม เพียงใด (ความซับซ้อน ความชัดเจน ความเข้มข้น ของเนื้อหา)					
12	รูปแบบในการถ่ายทอดสร้างความรู้ความเข้าใจอยู่ใน ระดับใด (การพูด การเขียน ทำทาง สัญลักษณ์ สื่อต่าง ๆ)					
13	กระบวนการในการถ่ายทอดพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 สร้างความรู้ความเข้าใจ เพียงใด					
สภาพแวดล้อม						
14	บุคคลที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการ สื่อสารในองค์กรมากนัก้อยเพียงใด (เป็นบุคคล เช่น หัวหน้าผู้ควบคุมงานหรือเพื่อนร่วมปฏิบัติงาน เป็นสิ่งของ เช่น เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน)					
15	พลังงานที่อยู่โดยรอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการ สื่อสารในองค์กรมากนัก้อยเพียงใด (เป็นพลังงาน เช่น อากาศที่หายใจ แสงสว่าง เสียง ความร้อน และ เป็นเหตุปัจจัยทางจิตวิทยาสังคม เช่น ชั่วโมง การทำงาน ค่าตอบแทน)					

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
16	บรรยากาศโดยรอบส่งผลต่อการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้นมากน้อยเพียงใด (เป็นบรรยากาศ เช่น การติดตั้งบอร์ด/ ข่าวรายวัน บริเวณหน้าลิฟต์หรือโรงอาหาร สถานที่ลงเวลา ปฏิบัติราชการ หรือการมีบอร์ดประชาสัมพันธ์ บริเวณหน้าสำนัก/ ศูนย์/ สถาบัน รูปแบบของ ห้องประชุม อุปกรณ์กระจายเสียง การมองเห็น ตัวอักษรหรือภาพต่าง ๆ เป็นต้น)					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อปัจจัย

ลักษณะประจำตัวของผู้รับรู้

โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ประสบการณ์						
17	การปฏิบัติงานในอดีตมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากน้อยเพียงใด					
18	การปฏิบัติงานที่หลากหลายทำให้เพิ่มความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้มากน้อยเพียงใด					
19	การปฏิบัติงานที่หลากหลายทำให้เกิดความถูกต้อง					

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากน้อยเพียงใด					
ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
สติปัญญา						
20	ผู้ที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลต่อปริมาณการรับรู้ ของบุคคลได้มากน้อยเพียงใด (ผู้ผ่านการทดสอบ วัดระดับสติปัญญา หรือ ผ่านการทดสอบของ หน่วยงานในเรื่องดังกล่าวและมีคะแนนการทดสอบ อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด)					
21	ผู้ที่มีสติปัญญาต่ำกว่าจะมีผลต่อความรวดเร็ว ในการรับรู้ข้อมูลและบันทึกหรือจดจำข้อมูลเพียงใด					
22	สติปัญญาสำคัญต่อความสามารถในการรับรู้บุคคล เพียงใด					
การสังเกตพิจารณา						
23	ผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณาสามารถรับรู้เรื่องที่ซับซ้อน ได้มากน้อยเพียงใด					
24	ผู้ที่ช่างสังเกตพิจารณาสามารถเก็บรายละเอียด ของข้อมูลข่าวสารที่จะรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด					
25	การแยกแยะความสำคัญของข้อมูลข่าวสารภายใน องค์กรมากน้อยเพียงใด					
ความสนใจและตั้งใจ						
26	ความสนใจและตั้งใจมีความสำคัญต่อการรับรู้ ของบุคลากรมากน้อยเพียงใด					
27	ความสนใจและตั้งใจมีส่วนช่วยในการรับรู้เกี่ยวกับ เรื่องใดเรื่องหนึ่งได้มากน้อยเพียงใด					
28	ความสนใจและตั้งใจมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด					

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
คุณภาพจิตใจ						
29	คุณภาพจิตใจมีส่วนช่วยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ อย่างน้อยเพียงใด					

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
30	คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและ ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลได้อย่างน้อยเพียงใด (อารมณ์ในขณะที่รับรู้ เช่น ไม่แจ่มใส หนื่อยอ่อน หมดกำลังใจ อารมณ์ขุ่นมัว)					
31	คุณภาพจิตใจมีผลต่อการแปลความหมายและ ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลได้อย่างน้อยเพียงใด (อารมณ์ในขณะที่รับรู้ เช่น แจ่มใส กระชุ่มกระชวย และมีจิตใจปลอดโปร่ง)					
การคาดหวัง						
32	ความคาดหวังต่อนโยบายขององค์กรมีผลต่อระดับ การรับรู้ของบุคคลอย่างน้อยเพียงใด (การดำเนินการ ให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของ องค์กร ไปสู่การดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับสำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์)					
33	ให้องค์กรกำหนดวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่หลากหลายเหมาะสมกับพฤติกรรมกลุ่ม (เช่น คนไม่ชอบฟังอาจจะเลือกรับรู้ผ่านการอ่าน การมองเห็นสื่อต่าง ๆ)					
34	ความก้าวหน้าในอาชีพที่มีผลต่อแรงจูงใจและ ความพร้อมในการจะรับรู้อย่างน้อยเพียงใด (เช่น นโยบายฝ่ายบริหารในการกำหนดความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน					

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	พ.ศ. 2551 เป็นข้อมูลประกอบการเลื่อนขั้นให้ดำรง ตำแหน่งใด ๆ)					

ข้อ	การสื่อสารพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2551	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
บุคลิกภาพ						
35	บุคลิกภาพรวมมีผลต่อการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารภายใน องค์กร (บุคลิกภาพรวม ได้แก่ ลักษณะของผู้ที่มี บุคลิกภาพ เช่น ผู้ที่มีความยืดหยุ่นจะรับรู้สิ่งของหรือ วัตถุได้ดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มากเกินไป)					
36	ผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมยืดหยุ่นจะมีต่อการรับรู้มากขึ้น เพียงใด					
37	ผู้ที่มีบุคลิกภาพรวมแข็งแกร่ง หนักแน่น จะมีผลต่อ การรับรู้มากขึ้นเพียงใด					

***** ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม *****

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางภาคผนวก ค-1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha
ข้อคำถามที่ 1	0.940
ข้อคำถามที่ 2	0.938
ข้อคำถามที่ 3	0.940
ข้อคำถามที่ 4	0.939
ข้อคำถามที่ 5	0.941
ข้อคำถามที่ 6	0.939
ข้อคำถามที่ 7	0.941
ข้อคำถามที่ 8	0.936
ข้อคำถามที่ 9	0.934
ข้อคำถามที่ 10	0.934
ข้อคำถามที่ 11	0.938
ข้อคำถามที่ 12	0.936
ข้อคำถามที่ 13	0.938
ข้อคำถามที่ 14	0.934
ข้อคำถามที่ 15	0.936
ข้อคำถามที่ 16	0.934
ข้อคำถามที่ 17	0.942
ข้อคำถามที่ 18	0.940
ข้อคำถามที่ 19	0.942

ข้อคำถามที่ 20	0.941
ข้อคำถามที่ 21	0.938
ข้อคำถามที่ 22	0.936
ข้อคำถามที่ 23	0.936
ข้อคำถามที่ 24	0.936
ข้อคำถามที่ 25	0.936
ข้อคำถามที่ 26	0.940

ตารางภาคผนวก ค-1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha
ข้อคำถามที่ 27	0.942
ข้อคำถามที่ 28	0.940
ข้อคำถามที่ 29	0.935
ข้อคำถามที่ 30	0.936
ข้อคำถามที่ 31	0.938
ข้อคำถามที่ 32	0.935
ข้อคำถามที่ 33	0.935
ข้อคำถามที่ 34	0.939
ข้อคำถามที่ 35	0.936
ข้อคำถามที่ 36	0.936
ข้อคำถามที่ 37	0.945

ภาคผนวก ง

เปรียบเทียบสถิติการตอบข้อหารือระหว่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ตารางภาคผนวก ง-1 เปรียบเทียบสถิติการตอบข้อหารือระหว่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (สำนักงาน ก.พ., 2558)

สถิติหารือเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (นับถัดจาก 31 มีนาคม 2535)									
รวมทั้งสิ้น		259 เรื่อง							
สถิติหารือเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2551)									
ลำดับ	สำนักงาน ก.พ. (สำนัก/สถาบัน/ศูนย์)	จำนวนเรื่อง/ปี							
		2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558
1	สำนักตรวจสอบและประเมินผลกำลังคน	3	3	10	18	5	6	14	6
2	สำนักพัฒนาระบบบำนาญตำแหน่งและค่าตอบแทน	1	1	6	13	8	7	12	3
3	ศูนย์นักบริหารระดับสูง	-	3	2	3	5	3	6	11
4	สำนักวิจัยและพัฒนาบบงานบุคคล	-		5	3	1	1	4	3
5	ศูนย์สรรหาและเลือกสรร	1	1	2	1	1	2	6	2
6	ศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศและบริหารความรู้	-	-	1	5	9	4	4	5
7	ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม	-	-	1	-	-	-	-	2
8	สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม	-	1	-	-	-	-	-	-
8	สำนักมาตรฐานวินัย	-	-	-	-	-	-	-	2
9	สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน	-	1	2	-	-	-	-	-
		5	10	29	43	29	23	46	34
รวมทั้งสิ้น		204 เรื่อง							